

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 17-06-30993 מדינת ישראל נ' אליצור

02 פברואר 2021

לפני כבוד השופטת אליאנא דניאלי

המאשימה

מדינת ישראל

נגד

הנאשם

יוסף אליצור

נוכחים:

ב"כ המאשימה גברת שושנה גולדשטיין-מתמחה
הנאשם וב"כ עו"ד נועם גוטמן

פרוטוקול

הכרעת דין

כתב האישום

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום ביום 13.6.2017 המייחס לו שתי עבירות של הסתה לאלిמות, בניגוד לסעיף 2144ד2 בחוק העונשין, התשל"ז – 1977 (להלן: "חוק העונשין").

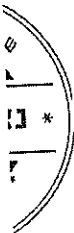
בחלק הכללי לכתב האישום מצוין כי בין השנים 2013 – 2014 אירעו בשטחי יהודה ושומרון ובישראל אירועים אלימים רבים כלפי ערבים.

ב-30.4.2013 נרצח בצומת תפוח בשומרון תושב יצהר אביתר בורובסקי ז"ל על ידי מפגע פלסטיני (להלן: "רצח אביתר ז"ל"). לאחר הרצח וסביב יום השלושים לו, אשר חל ביום 30.5.2013, וכתגובה לרצח, אירעו בשטחי יהודה ושומרון אירועים אלימים כלפי ערבים.

הנאשם שימש במועדים הרלבנטיים רב ומורה בכיר בישיבת "עוד יוסף חיי" ביצהר, וכן מורה של בני נוער במועצה האיזורית שומרון.

החל משנת 2012 ועד למועד הגשת כתב האישום, היה הנאשם בעל טור דעה קבוע באתר האינטרנט החדשותי "הקול היהודי" (להלן: "האתר"), בו פרסם ברבים מעת לעת, בעצמו או באמצעות גורמים במערכת האתר, מאמרי דעה שונים שכתב לשם פרסומם ברבים.

בשניים ממאמרי הדעה אשר פרסם - בסמוך לאחר רצח אביתר ז"ל ובסמוך ליום השלושים לרצח, הסית הנאשם לאלימות נגד ערבים באשר הם.

בית משפט השלום בפתח תקווה

02 פברואר 2021

ת"פ 30993-06-17 מדינת ישראל נ' אליצור

1
2 כך, ביום 1.5.2013, יממה אחרי רצח אביתר ז"ל, פרסם הנאשם באתר מאמר דעה שכותרתו "אסור
3 להתיימש – רק לצמוח יש! דעה", בו כתב בין היתר את הדברים הבאים (כל ההדגשות בהכרעת הדין
4 אינן במאמרים במקור):

5
6 "ישנה תופעת הולכת ומתרחבת של פעולות שעושים יהודים חמים כנגד האויב.
7 אפשר לראות בכך מעשים נואשים של ציבור שנדחק לפינה, אבל מי שיתקרב יבחין
8 כי מדובר בניצנים של ציבור הולך וגדל שלוקח אחריות על ביטחון היהודים.
9 אחרי הירצחו של הקדוש, אביתר בורובסקי הי"ד, התבצעו פעולות שונות ברחבי
10 הארץ. הפעולות כוונו בעיקר כנגד האוכלוסיה הערבית, המחפה על פשע...
11 העיקר הוא שהולך ומתקדם ציבור שיש לו חזון אחר, חזון של שלטון שמייצג את
12 העם היהודי. הציבור הזה גם פועל פעולות בשטח האויב. הפעולות הללו אינן
13 נובעות מייאוש; הן מעשים ראשוניים של הרמת ראש על ידי ציבור חדש. במעשים
14 הללו מתחילים להתבטא היהודים המפוכחים, אלה שמבינים שהיהדות היא עיקר
15 הקיום שלנו פה. המעשים הללו הם ניצנים ראשוניים של אמון יהודי, ערבות
16 הדדית ודאגה לשלום היהודים בארץ ישראל ובעולם..."

17
18 המאמר זכה ל- 23 תגובות, חלקן תומכות ואוהדות.

19
20 ביום 28.5.2013, ערב יום השלושים לרצח, פרסם הנאשם באתר מאמר דעה נוסף אשר כותרתו "איך
21 "לתפוס" את מבצעי תג מחיר – דעה", בו כתב בין היתר את הדברים הבאים:

22
23 "אני לא בא להמעיט בכישרונותיהם של מבצעי "תג מחיר" האלמוניים, וביכולת
24 המבצעית שלהם. ובכל זאת – דומני שהסיבה לכשלון המהדהד של כוחות הביטחון
25 בתפיסת אלה שמבצעים מה שהם מכנים "תג מחיר" קשורה גם – אם לא בעיקר –
26 לשלל הביטויים שדוברים בתקשורת ובמערכת הפוליטית נוטים להוסיף לדיון
27 בשאלה. למשל: "כיצד יתכן שכוחות הביטחון לא מצליחים לתפוס את קומץ
28 הקיצונים שמבצעים את המעשים המתועבים הללו?". הנה, במשפט הזה הכניס
29 הדובר הנכבד הנחת יסוד: המעשים הללו מתועבים, לא מובנים, אין בהם שום
30 הגיון. ממילא – ברור שמדובר בקומץ קיצוניים והזויים, וכיצד ייתכן שכוחות
31 הביטחון אינם מתמודדים עם קומץ שכזה?
32 אני חושב שהנחת היסוד הזו, שגם כוחות הביטחון שבויים בה, היא היא היסוד
33 לכשלון המהדהד שלהם. אותם אנשי ביטחון ששנים חיו בסגנון של "אין פתרון

בית משפט השלום בפתח תקווה

02 פברואר 2021

ת"פ 30993-06-17 מדינת ישראל נ' אליצור

1 צבאי לאינתיפאדה", ושהתייחסו להתקוממות הערבית כאל דבר הגיוני וסביר (גם
2 אם צריך לתת לו "גבולות" ולא לאפשר לו להיות "מוגזם")... אותם כוחות שבשם
3 התפיסה המבינה את הצד הערבי הרצחני מחליטים "להכיל" את הרצחנות הערבית
4 ולהפקיר את חיילי צה"ל למשיסה וקלס יומיומיים – אותם אנשים פשוט לא
5 מסוגלים להאמין שהצד היהודי מוכרח להתקומם.

6 הם לא מסוגלים להבין שכאשר מתייחסים בסלחנות מופלגת לאלימות של בני הנכר
7 ודורכים על הציבור היהודי – יוצרים ציבור הולך וגדל שמבין שהוא מוכרח לעשות
8 מעשים כדי להתגונן מפני הרשעות המאיימת על היהודים בארץ ישראל. אולי
9 מעטים מבצעים בפועל את המעשים המדוברים – אבל רבים יותר ויותר מבינים
10 את המעשים הללו, ומרגישים שטוב שיש מי שעוד לב חם בו לבעור כנגד העוול
11 והרשעות, נגד "ההכלה" ו"הסובלנות" שנותנים עוד ועוד כח ותחושת ניצחון בידי
12 הצד הרצחני והאליים...

13 עד כאן הסברנו מה קורה אצל "כוחות ה(אי)בטחון". אבל אני חושב שבאמת צריך
14 "לתפוס" את המעשים הללו. לתפוס במובן החיובי – ללכד. המעשים הללו,
15 שנולדים מחוסר וערבות הדדית של יהודים, אינם התכלית (גם אם בהחלט אפשר
16 להבין אותם במציאות הנוכחית). בסופו של דבר איש אינו רוצה לחיות באנרכיה,
17 וגם אם יש זמן שבו נאלצים לחיות לפי חוק הגיונול ולהראות לרשעי אומות עולם
18 שגם במשחק הזה יהודים יכולים לשחק – המטרה היא להגיע לממסד מתוקן
19 שהדאגה ליהודים היא חלק מובנה ממנו, בו הצדק והטוב מנחים את העוול והרע,
20 ולא רק שומרים על "איזון" בין דרישות הרשעים לבין דרישות ההישרדות של
21 הנרדפים...

22 דווקא בגלל שאנחנו מבינים היטב מדוע אנשים מרגישים צורך לפעול בעצמם נגד
23 הרשעות, כאשר הם נרדפים ומוכים בידי ממסד עוין ומנוכר – אנחנו יכולים
24 "לתפוס" את המעשים הללו. אנחנו יכולים לתת להם משמעות אמיתית, ומתוך כך
25 להביא את המעשים להיות חלק מבניין של ציבור יהודי מתוקן, שחי על פי תורה
26 בארצו הקדושה".

27
28 מאמר זה זכה ל-9 תגובות, מרביתן תומכות ואוהדות.

29
30 התכנים האמורים, אותם פרסם הנאשם, נותרו מפורסמים באתר ממועד פרסומם ועד הגשת כתב
31 האישום.

32 נטען כי לנאשם הייתה יכולת לפעול להסרת התכנים מהאתר בכל עת, אך הוא בחר שלא לעשות כן גם
33 לאחר שנחקר באזהרה בחשד לכך שבתכנים אלה יש משום הפרה לכאורה של הדין הפלילי.

בית משפט השלום בפתח תקווה

02 פברואר 2021

ת"פ 17-06-30993 מדינת ישראל נ' אליצור

1

2 עוד נטען, כי במעשיו אלו פרסם הנאשם קריאה לעשיית מעשה אלימות, או דבר שבח, אהדה או עידוד
3 למעשה אלימות, תמיכה בו או הזדהות עמו, ועל פי תוכנו של הפרסום המסית והנסיבות בהן פורסם,
4 יש אפשרות ממשית שיביא לעשיית מעשה אלימות.

5

6

תשובת הנאשם וזירת המחלוקת

7 בתשובתו לכתב האישום טען הנאשם כי למיטב ידיעתו אירעו אירועים אלימים רבים ביהודה ושומרון
8 ובמדינת ישראל כולה, מאז ומעולם, הן כלפי ערבים והן כלפי יהודים, ללא קשר של הנאשם לאירועים
9 אלה.

10

11 הנאשם אישר את עובדת הירצחו של אביתר בורובסקי במועד האמור אך טען כי אינו יודע אם לאחר
12 הרצח וסביב יום השלושים לרצח התרחשו ביהודה ושומרון ארועי אלימות כנגד ערבים.

13

14 הוא הודה כי שימש בתקופה הרלוונטית רב ומורה בכיר בישיבת "עוד יוסף חיי" ומורה של בני נוער
15 במועצה האזורית שומרון.

16

17 אשר ל"קול היהודי", טען כי לא היה בעל טור דעה קבוע באתר, כי הוא עצמו לא פרסם ולא יכול היה
18 לפרסם דבר באתר, וכל מאמר פורסם על ידי עורכי האתר או גורמים אחרים שהיו מורשים מבחינה
19 טכנית ומהותית לפרסם באתר ולהסיר ממנו פרסומים. בהקשר זה טען כי בניגוד לאמור בכתב
20 האישום, זהותם של עורכי האתר ומורשי הפרסום ידועה למאשימה, ואולם הם לא הועמדו לדין בגין
21 הפרסומים.

22

22 כן טען שאין במאמריו משום הסתה לאלימות או הסתה לאלימות "נגד ערבים באשר הם".

23

24 עוד נטען, כי הנאשם לא כתב כל מילה במאמרים, וכי אינו יודע האם המאמרים עודם מופיעים באתר.
25 הוא הוסיף כי אין לו יכולת להסיר תכנים מהאתר וכי המאשימה לא דרשה מאלו המורשים לעשות
26 כן – להסיר את הפרסומים.

27

28 בנסיבות אלו, משעובדת כתיבת המאמרים יממה לאחר רצח אביתר ז"ל וערב יום השלושים לרצח
29 אינה מוכחשת, יש לדון בשאלות האם הנאשם פירסם את המאמרים, האם הוא אחראי לכל הכתוב
30 בהם, האם המאמרים מסיתים, וכן בטענות הנאשם להגנה מן הצדק ואכיפה ברונית.

31

בית משפט השלום בפתח תקווה

02 פברואר 2021

ת"פ 17-06-30993 מדינת ישראל נ' אליצור

1 יובהר כבר עתה, כי המאשימה הבהירה במהלך ניהול התיק, כי אינה מייחסת לנאשם "קריאה לעשיית
2 מעשה אלימות", אלא את החלופה הקלה יותר - "דברי שבח, אהדה או עידוד למעשה אלימות, תמיכה
3 בו או הזדהות עמו".

על עבירת ההסתה לאלימות

6 עבירה זו מעוגנת בסעיף 2ד144 בחוק העונשין, הקובע:

- 7
- 8 **"(א) המפרסם קריאה לעשיית מעשה אלימות, או דברי שבח, אהדה או עידוד**
 9 **למעשה אלימות, תמיכה בו או הזדהות עמו (בסעיף זה – פרסום מסית), ועל**
 10 **פי תוכנו של הפרסום המסית והנסיבות שבהן פורסם, יש אפשרות ממשית**
 11 **שיביא לעשיית מעשה אלימות, דינו – מאסר חמש שנים.**
- 12 **(ב) בסעיף זה, "מעשה אלימות" – עבירה הפוגעת בגופו של אדם או המעמידה**
 13 **אדם בסכנת מוות או בסכנת חבלה חמורה.**
- 14 **(ג) פרסום דין וחשבון נכון והוגן על פרסום האסור על פי הוראות סעיפים קטנים**
 15 **(א) ו-(ב), אינו עבירה לפי סעיף זה."**

16

17 יובהר תחילה, כי הנחת המוצא בכל הנוגע לחופש הביטוי היא כי עסקינן בזכות יסוד חוקתית,
 18 המאפשרת לאזרח לומר את שעל ליבו אף אם הוא קשה או צורם. מושכלות היסוד הן כי מבחנה של
 19 הזכות לחופש ביטוי הוא עת נשמעים ביטויים חריגים, מקוממים ומעוררי סלידה, ובתוך מכלול חופש
 20 הביטוי נכלל מטבע הדברים גם חופש הביטוי הפוליטי. בהקשר זה נפסק -

21

22 **"חופש הביטוי אינו רק החופש לבטא או לשמוע דברים המקובלים על הכל. חופש**
 23 **הביטוי הוא גם החופש לבטא דעות מסוכנות, מרגיזות וסוטות, אשר הציבור סולד**
 24 **מהן ושונא אותן" (בג"צ 399/85 חבר הכנסת הרב מאיר כהנא נ' הועד המנהל של**
 25 **רשות השידור פ"ד מא(3), 255).**

26

27 אך לאחרונה, במסגרת בג"ץ 7150/16, המרכז הרפורמי לדת ומדינה התנועה ליהדות מתקדמת
 28 בישראל נ' שרת המשפטים, ניתן ביום 21.9.20 (פורסם בנבו), הוטעם כי אחד ההיבטים העיקריים
 29 והמרכזיים בסוגיית חופש הביטוי הוא חירותו של אדם לומר בפומבי וללא פחד את שעל לבו, אף
 30 בדברים קשים ושנויים במחלוקת, בנושאים מעוררי מחלוקת, אשר אינם ערבים לאוזן ואינם
 31 מקובלים על חלקים נרחבים בציבור.

32

33 כב' השופט שטיין הזכיר כי עסקינן ב -

בית משפט השלום בפתח תקווה

02 פברואר 2021

ת"פ 17-06-30993 מדינת ישראל נ' אליצור

1 "אחת מחירויות היסוד של חברתנו שלנו כחברה דמוקרטית, פלורליסטית ושוחרת-
2 חופש, אשר סולדת מדיכוי, מכבדת את האוטונומיה של הפרט, מקיימת ביקורת
3 נוקבת על פועלם של מוסדות השלטון, מעודדת שיח פתוח ומשחרר מהכתבות,
4 מטפחת תחרות בשוק חופשי של דעות ורעיונות, וחותרת לחקר האמת".

5
6 ועם זאת, ביטויים מסויימים אסורים בהתאם לחוק, וכזה הוא האיסור הפלילי בגין הסתה לאלמות,
7 אשר נועד להגן על חיי האדם, בטחון הציבור ושלומו.

8
9 המחוקק ביקש ליצור איזון בין תכלית חקיקה זו לבין הזכות לחופש הביטוי, בדרך של הגבלת התחולה
10 אך על פרסום שבו "יש אפשרות ממשית שיביא לעשיית מעשה אלימות", כך שחרף האיסור, מרבית
11 ההתבטאויות המבטאות סלידה כלפי ציבור מסוים אינן מהוות עבירה.
12 נוכח הסובלנות המתבקשת טרם העמדת אדם לדין בגין אמירות המבטאות את דעותיו, על מנת
13 שהעמדה לדין שכזו תעשה בזהירות רבה ותוך נקיטה בריסון, וכדי להימנע מאכיפת יתר ומהגבלת
14 חופש הביטוי לשווא, נדרש לשם הגשת כתב אישום בעבירות אלו אישור אישי של היועץ המשפטי
15 לממשלה.

16
17 פסק הדין המנחה בסוגיה זו הינו רע"פ 2533/10, מדינת ישראל נ' מיכאל בן חורין, ניתן ביום 26.12.11
18 (פורסם בבנו), (להלן – "ענין בן חורין"), במסגרתו נקבע אשר ליסוד העובדתי הנדרש לגיבושה של
19 העבירה:

20
21 "המבחן הוא תוכנו של הפרסום והנסיבות שבהן פורסם. הסעיף אינו מציין במפורש
22 את דומיננטיות המפרסם והאווירה המתלהמת. ודוק: נתונים אלה רלוונטיים על פי
23 המבחן הכללי שמופיע בסעיף – נסיבות הפרסום. ברם, העדר הפירוט בהגדרתן של
24 נסיבות אלו איננו מקרי. הוא דורש כי בית המשפט יבחן את המקרה כמכלול, מבלי
25 לקבוע מראש מעין מבחנים ראשיים. ודאי, מיהות המפרסם והאווירה השוררת
26 בציבור הינם נתונים חשובים כאמור, אך הם אינם עומדים לבדם. יש לשקול גם
27 שיקולים נוספים, כגון סוג האלימות המדוברת, היקף הקבוצה החשופה לאותה
28 אלימות, היקף הפרסום וקהל היעד שלו, הקשר הפרסום, מקומו והמדיום שבו
29 נעשה שימוש. יש לשאול, בין היתר – מי אמר, מה נאמר, היכן נאמר, באיזה אופן
30 נאמר, למי נאמר ובאיזו מסגרת נאמר".

בית משפט השלום בפתח תקווה

02 פברואר 2021

ת"פ 30993-06-17 מדינת ישראל נ' אליצור

משנמצא כי המבחן הראשון הוא תוכן הפרסום ונסיבותיו, נפנה לקריאת הפרסומים ונעמוד על

תוכנם:

במאמר שכותרתו "אסור להתיימש – רק לצמוח יש! דעה", שפורסם ביום 1.5.2013, נכתב בכותרת המשנה (כאמור - כל ההדגשות במאמרים אינן במקור):

"ישנה תופעת הולכת ומתרחבת של פעולות שעושים יהודים חמים כנגד האויב. אפשר לראות בכך מעשים נואשים של ציבור שנדחק לפינה, אבל מי שיתקרב יבחין כי מדובר בניצנים של ציבור הולך וגדל שלוקח אחריות על ביטחון היהודים".

במאמר גופו נכתב, בין היתר:

"אחרי הירצחו של הקדוש, אביתר בורובסקי הי"ד, התבצעו פעולות שונות ברחבי הארץ. הפעולות כווננו בעיקר כנגד האוכלוסיה הערבית, המחפה על פשע... העיקר הוא שהולך ומתקדם ציבור שיש לו חזון אחר, חזון של שלטון שמייצג את העם היהודי. הציבור הזה גם פועל פעולות בשטח נגד האויב. הפעולות הללו אינן נובעות מייאוש; הן מעשים ראשוניים של הרמת ראש על ידי ציבור חדש. במעשים הללו מתחילים להתבטא היהודים המפוכחים, אלה שמבינים שהיהדות היא עיקר הקיום שלנו פה. המעשים הללו הם ניצנים ראשוניים של אמון יהודי, ערבות הדדית ודאגה לשלום היהודים בארץ ישראל ובעולם..."

דומה כי קריאה תמה במאמר, עוד טרם בחינת מכלול הראיות התומכות במסקנה זו – מלמדת כי עסקינן בהתייחסות למעשים שבוצעו לדברי הנאשם – כנגד האוכלוסיה הערבית, במעשים שבוצעו לדבריו בשטח נגד האויב, כשלשיתת הנאשם מדובר בהרמת ראש על ידי הציבור, ובמעשים המבטאים בין היתר ערבות הדדית, כשמכלול הדברים עולה כי הנאשם מביע לכל הפחות תמיכה ושבח למעשים אלו.

יתרה מכך, לגרסת הנאשם עצמו אשר תובא בהמשך, המאמר השני מבטא באופן מוצלח יותר את שביקש לבטא. במאמרו זה - "איך לתפוס את מבצעי תג מחיר? דעה", שפורסם ביום 28.5.2013, נכתב, כאמור, בין היתר -

"אני לא בא להמעיט בכישרונותיהם של מבצעי "תג מחיר" האלמוניים, וביכולת המבצעית שלהם. ובכל זאת – דומני שהסיבה לכשלון המהדהד של כוחות הביטחון בתפיסת אלה שמבצעים מה שהם מכנים "תג מחיר" קשורה גם – אם לא בעיקר –

בית משפט השלום בפתח תקווה

02 פברואר 2021

ת"פ 17-06-30993 מדינת ישראל נ' אליצור

1 לשלל הביטויים שדוברים בתקשורת ובמערכת הפוליטית נוטים להוסיף לדיון
2 בשאלה. למשל: "כיצד יתכן שכוחות הביטחון לא מצליחים לתפוס את קומץ
3 הקיצונים שמבצעים את המעשים המתועבים הללו?". הנה, במשפט הזה הכניס
4 הדובר הנכבד הנחת יסוד: המעשים הללו מתועבים, לא מובנים, אין בהם שום
5 הגיון...
6 אני חושב שהנחת היסוד הזו, שגם כוחות הביטחון שבויים בה, היא היא היסוד
7 לכשלון המהדהד שלהם. אותם אנשי ביטחון ששנים חיו בסגנון של "אין פתרון
8 צבאי לאינתיפאדה",... אותם אנשים פשוט לא מסוגלים להאמין שהצד היהודי
9 מוכרח להתקומם...
10 הם לא מסוגלים להבין שכאשר מתייחסים בסלחנות מופלגת לאלימות של בני הנכר
11 ודורכים על הציבור היהודי – יוצרים ציבור הולך וגדל שמבין שהוא מוכרח לעשות
12 מעשים כדי להתגונן מפני הרשעות המאיימת על היהודים בארץ ישראל. אולי
13 מעטים מבצעים בפועל את המעשים המדוברים – אבל רבים יותר ויותר מבינים
14 את המעשים הללו, ומרגישים שטוב שיש מי שעוד לב חם בו לבעור כנגד העוול
15 והרשעות, נגד ה"הכלה" וה"סובלנות" שנותנים עוד ועוד כח ותחושת ניצחון בידי
16 הצד הרצחני והאליים...
17 המעשים הללו, שנולדים מחום וערבות הדדית של יהודים, אינם התכלית (גם אם
18 בהחלט אפשר להבין אותם במציאות הנוכחית). בסופו של דבר איש אינו רוצה
19 לחיות באנרכיה, וגם אם יש זמן שבו נאלצים לחיות לפי חוק הג'ונגל ולהראות
20 לרשעי האומות העולם שגם במשחק הזה יהודים יכולים לשחק – המטרה היא
21 להגיע לממסד מתוקן שהדאגה ליהודים היא חלק מובנה ממנו...
22 דווקא בגלל שאנחנו מבינים היטב מדוע אנשים מרגישים צורך לפעול בעצמם נגד
23 הרשעות, כאשר הם נרדפים ומוכים בידי ממסד עוין ומנוכר – אנחנו יכולים
24 "לתפוס" את המעשים הללו. אנחנו יכולים לתת להם משמעות אמיתית...".
25
26 הנה כי כן – הנאשם יוצא במאמרו זה כנגד ההתייחסות אל מבצעי תג מחיר כאל קומץ קיצונים
27 המבצעים מעשים מתועבים שאין בהם הגיון, יוצא באותה נשימה כנגד תפיסתם הלכאורית של
28 כוחות הביטחון לפיה אין פתרון צבאי לאינתיפאדה, ומבהיר כי הצד היהודי מוכרח להתקומם,
29 מוכרח לעשות מעשים כדי להתגונן מהרשעות המאיימת.
30 יתרה מכך – הנאשם מוסיף ומבהיר כי אמנם אולי רק מעטים מבצעים את המעשים המדוברים,
31 אולם רבים יותר ויותר מבינים אותם.
32 הוא אף מבהיר כי מעשים אלו אינם התכלית, הגם שניתן להבינם. ומדוע המעשים אינם התכלית –
33 שכן הוא אינו רוצה לחיות, אף אם יש זמן בו נאלצים לחיות כך – כדבריו - לפי חוקי הג'ונגל.

בית משפט השלום בפתח תקווה

02 פברואר 2021

ת"פ 30993-06-17 מדינת ישראל נ' אליצור

1 הנאשם מסביר כי המטרה הסופית היא ממסד מתוקן שהדאגה ליהודים היא חלק מובנה ממנו, **ואולם**
2 **בינתיים – כאמור – הוא מבין את אלו הפועלים לפי חוקי הג'ונגל.**

3
4 טרם שאביא את פרשנות הנאשם למאמריו, אני מוצאת להפנות לראיות המאשימה, אשר ביקשה
5 ללמוד על תפיסתו האידאולוגית של הנאשם ועמדותיו לא רק מהמאמרים נשוא כתב האישום, אלא
6 גם מראיות נוספות, בהתאם להלכת בן חורין.

7
8
9 **ראשית אפנה לעדותו של "מאיר"**, ראש דסק המודיעין בחטיבה לסיכול טרור וחתרנות בקרב
10 יהודים וזרים בשב"כ ("המחלקת היהודית"). במסגרת עדותו הוגשה חוות דעת אותה ערך (ת/45),
11 ובעדותו הבהיר כי הוא עוסק בטרור יהודי כ- 10 שנים, בדגש על איו"ש ויצהר, ומומחה בתחום (עמ'
12 77 ש' 29).

13 בחוות הדעת צוין כי העד נתבקש לחוות דעתו בסוגיית מעמדו והשפעתו של הנאשם וכן בהקשר
14 לפיגועים ופעילות אלימה ובלתי חוקית שבוצעה ממניע אידיאולוגי על ידי יהודים במועדים
15 הרלבנטיים לכתב האישום.

16 כן צוין בחוות הדעת כי מתוקף עבודתו של העד מובאות לידיעתו ידיעות לגבי פיגועי הצתה וארועי
17 השחתה המבוצעים על ידי יהודים ממניעים לאומניים, וכן מידע לגבי הישיבות ביצהר ופועלו של
18 הנאשם במסגרת הישיבות בפרט.

19 אשר לנאשם, נכתב בחוות הדעת כי הוא אחד מבכירי חסידיו של הרב גינצבורג ומשמש מאז 2012
20 כראש ישיבות "עוד יוסף חי" ו"דורשי יחודך" ביצהר. במסגרת תפקידיו, כראש הישיבות וקודם לכן
21 כמחנך, הוא נתפס כסמכות ודמות אליה ניתן לפנות לקבלת ייעוץ בנושאים אידיאולוגיים שונים. צוין
22 כי על תפיסת עולמו הקיצונית מעידים שלל פרסומיו ומאמריו לאורך השנים, בטור קבוע באתר הקול
23 היהודי, בגין חלקם הוא עומד לדין.

24 להערכת השב"כ, פרי מידע חסוי, הנאשם זוכה לכבוד רב מצד תלמידי הישיבות, הסופגים באופן ישיר
25 ורציף את השקפת עולמו ומושפעים רבות ממשנתו האידאולוגית. נטען כי לא ניתן לנתק את ההשפעה
26 ממעורבות התלמידים בפעילות אלימה נגד פלסטינים וכוחות הביטחון.

27 עוד צוין, כי על הפעילות העבריינית האידאולוגית המיוחסת לתלמידי ישיבות יצהר ניתן ללמוד
28 מנתוני צווי הרחקה ופיקוח שהוצאו על ידי מפקד כוחות צה"ל באיו"ש, כאשר בחוות הדעת מצוי
29 פירוט של הפעילות האלימה שבוצעה על ידי תלמידי הישיבות בשנים הרלבנטיות. כן צוין, כי בין
30 השנים 2011 - 2013 הוצאו צווי הרחקה או פיקוח ל-20 תלמידי הישיבות ביצהר, מתוך כ-60 צוויים
31 בסה"כ שנמסרו בשנים אלו.

32 במסגרת חוות הדעת מפורטות גם פעולות תג מחיר שבוצעו בחודשים שלפני ואחרי פרסום המאמרים
33 נשוא כתב האישום. צוין כי השנים 2013 - 2014 התאפיינו בריבוי אירועים אלימים שבוצעו לכאורה

בית משפט השלום בפתח תקווה

02 פברואר 2021

ת"פ 30993-06-17 מדינת ישראל נ' אליצור

1 על ידי יהודים על רקע אידיאולוגי - פעילות שעניינה פגיעה אלימה ומסוכנת ברכוש פלסטיני, בעיקר
2 בדרך של הצתות. בארבעה מקרים הושארו בזירה כתובות המעידות על כך שהפיגוע בא לנקום את
3 רציחתו של אביתר ז"ל.
4
5 העד ציין בחוות הדעת כי הנאשם עומד בראש ישיבות המהוות מזה שנים בית גידול מובהק לפעילים
6 קיצוניים ואלימים, ומוכר משך שנים כדמות קיצונית ביותר בעלת סמכות והשפעה ישירה על פעילים
7 קיצוניים בכלל ותלמידי הישיבות בראשן הוא עומד בפרט. התלמידים משמשים כר פורה להפצת
8 משנתו הקיצונית והטמעתה בדור הצעיר. הוא ניצל את הבמה שניתנה לו באתר הקול היהודי להפצת
9 דעותיו, אותן שטח גם בספרו "תורת המלך". הפרסומים בגינם הוא עומד לדין פורסמו בעיצומה של
10 תקופה שהתאפיינה בריבוי פעולות תג מחיר אלימות.
11
12 לצד חוות הדעת הגישה המאשימה מספר פסקי דין (ת/46), אשר יש בהם כדי ללמד על הרשעת חלק
13 מתלמידי הישיבות – בעת לימודיהם בישיבות או בתקופות אחרות, בביצוע עבירות שונות, ובכללן
14 בגין פעולות המכונות "תג מחיר", ניסיון תקיפה ממניע גזעני, הכנת עבירה בחומרים מסוכנים, ועוד.
15
16 בחקירתו הנגדית הבהיר העד כי הוא בר סמכא בתחום ההתמחות שלו, וכי היחידה שלו עוסקת לבדה
17 בסיכול טרור יהודי, וזו מומחיותו גם ברמה ארצית.
18 כן העיד, כי הוא אינו עוסק בפן המשפטי, ולפיכך הוא אינו בקיא בכתבי האישום ובחומרי הראיות
19 בעניינם של תלמידי הישיבה שהורשעו בגין ביצוע העבירות כמצוין לעיל, אלא מכיר את הסוגיה מהפן
20 המודיעיני שלה, עוד טרם הבשילה לכדי כתב אישום והרשעה.
21 העד הבהיר בהקשר זה כי למעט יצהר, הוא אינו מכיר עוד ישוב שכנגד תושביו הוגש מצבור כתבי
22 אישום, ומקום אחר המייצר אירועים אלימים כה רבים. הוא הבהיר כי בשנים הרלוונטיות הייתה
23 יצהר המוקד שיצר הכי הרבה אירועים אלימים, וכי בנסיבות אלו ונוכח מעורבות של תלמידים
24 מהישיבות באירועים אלימים, החליט משרד החינוך להפסיק בשלב מסוים את תקצוב ישיבות יצהר.
25
26 העד התמודד עם הפניות ההגנה לאמירות שונות של עיתונאים ואישי ציבור, והבהיר כי מהפן המקצועי
27 השב"כ לא היה מוטרד מאמירות אלו. בהקשר זה הבחין, למשל, בין אמירה לא ראויה, נקודתית וחד
28 פעמית של העיתונאי אברי גלעד, לידע רב שנצבר בעניינו של הנאשם, ובכללו מידע לגבי האנשים עמם
29 הוא נפגש והמסרים אותם הוא מעביר.
30
31 כן אישר, בתשובות לשאלות ההגנה, כי השב"כ נוהג להיפגש עם רבנים במטרה לבקש מהם שימתנו
32 וירסנו את תלמידיהם, ולא יבצעו פעולות תג מחיר. הוא אישר כי בפגישה שהתקיימה במאי 2018 נכח

בית משפט השלום בפתח תקווה

02 פברואר 2021

ת"פ 30993-06-17 מדינת ישראל נ' אליצור

1 גם הנאשם. לא למותר לציין כי דברים אלו תומכים, לשיטת המאשימה, במידת השפעת הנאשם על
2 תלמידיו, כמו גם בחשש מהמשך פעילות תג מחיר מצד התלמידים.
3
4 בחקירה נגדית אישר כי צה"ל יכול היה להוציא צו המגביל את סמכויות הנאשם, ובכללן לאסור עליו
5 להיכנס לשיבה. ואולם, דרך המלך היא בנקיטת הליך פלילי ולא מנהלי, וכך נעשה במקרה שבפניי,
6 אף אם נאסף בענין הנאשם לאורך שנים מידע מהימן ואיכותי הקושר אותו לפעולות האסורות על פי
7 חוק (עמ' 87 ש' 18 – 21). הוא הבהיר בהקשר זה כי **"העובדה שלא הוצא צו מנהלי אין משמעה בהכרח
8 שלא היה מידע מודיעיני והיא פרי שיקולים שונים"** (עמ' 89 ש' 23 – 24).
9
10 לאחר שבחנתי את עדות העד באופן בלתי אמצעי, התרשמתי מנסיונו ומקצועיותו. כך גם שוכנעתי
11 כי העובדה ששינה חלק מחוות דעתו לאור הערות גורמים בשב"כ, אינה מלמדת על השפעת אותם
12 גורמים על תוכן העדות ומהותה, שכן לעדותו מדובר היה אך בהסרת מידע מודיעיני מתוך חוות
13 הדעת, משהובהר לעד כי לא ניתן לכלול במסגרת חוות הדעת חומרים מודיעיניים.
14
15 אשר למעמדה של חוו"ד מודיעינית, הרי שבבש"פ 11493/03 מחאג'נה ואח' נ' מדינת ישראל, ניתן
16 ביום 30.12.04 (פורסם בנבו), ציין בית המשפט העליון כי מומחי מודיעין נחשפים למידעים מודיעיניים
17 במהלך עבודתם, וכי מסקנותיהם המקצועיות מבוססות בדרך כלל על פסיפס של ידיעות, על נסיונם,
18 ועל הערכה וניתוח של חומר מודיעיני ממקורות שונים. נקבע באותו ענין כי עסקינן בחוות דעת קבילה,
19 וכי על בית המשפט לבחון את משקלה, אמינותה ורצינות העדות (ר' בענין זה גם ע"פ 621/88 פילר
20 ואח' נגד מדינת ישראל, פ"ד מז(3) 112, במסגרתו נקבע כי חרף טענות שחלק מהעדות מבוסס על עדות
21 שמועה, הרי שעסקינן בעדות שעניינה פרי לימוד והתמחות מקצועית, ולכן ניתן להוכיח את הנתונים
22 שבחוות הדעת כעדות מומחה, וכחריג לכללים הפוסלים עדות סברה ושמועה. נקבע כי על בית המשפט
23 להעריך מומחה מודיעין בהתאם לאופי תפקידו, מעמדו בקהיליית המודיעין, משך שירותו, נסיונו
24 ועוד).
25
26 לאחר שבחנתי את עדות העד, שוכנעתי כי עסקינן בעד בעל נסיון רב בתחומו, ובעל מומחיות בתחום
27 לגביו העיד. העד הבהיר את עמדותיו המקצועיות במסגרת חקירתו הנגדית, ואף היה נכון לבחון מחדש
28 את קביעותיו, וסייג את חלקן. כך, חזר בו מהגדרת הנאשם כמחזיק בתפיסה דתית קיצונית, והבהיר –
29 **"אני חוזר בי מהמילה דתית, במחשבה שניה היא לא הייתה צריכה להיכתב אבל התפיסה שלו
30 קיצונית כפי שהיא מובעת בספר"**. ניכר היה כי העד התבסס בעדותו על חומרים חסויים (ר' ע' 104),
31 כמו גם על מידע גלוי. לא למותר לציין עוד כי המידע החסוי הוצג בפני בית המשפט העליון במסגרת
32 עתירה לגילוי ראיה, עתירה אשר נמחקה לאחר שבית המשפט עיין בחומר המודיעיני החסוי, והוגשה

בית משפט השלום בפתח תקווה

02 פברואר 2021

ת"פ 17-06-30993 מדינת ישראל נ' אליצור

1 לנאשם פרפרזה לגבי חומר זה - ת/47 – בש"פ 1649/18, **אליצור נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 22.4.18
2 (פורסם בנבו).
3
4 התרשמתי כי העד היה מחויב בעדותו לאמת ולדיוק, וכי עדותו התבססה על מידע מודיעיני רב, אשר
5 נאסף בעניינו של הנאשם לאורך תקופה ארוכה.
6 העד הבהיר כי אינו מכיר את ההגדרות המשפטיות לגבי אופן עריכת חוות דעת, ומשכך לא ידע שעליה
7 להיות ערוכה לפי טופס הקבוע בחוק ולשאת תאריך וחתימה. שוכנעתי כי עסקינן בפגמים אשר אינם
8 פוגמים באופן מהותי בעדותו, ובעניין זה יוטעם כי בהתאם לס' 20 בפקודת הראיות [נוסח חדש]
9 תשל"א-1971 (להלן: "פקודת הראיות"), ניתן לקבל כראיה בכתב חוות דעת של מומחה, באופן אשר
10 יש בו כדי לייתר את עדות העד. משהעיד העד בפניי והתרשמתי באופן בלתי אמצעי ממומחיותו
11 ומישרו, איני מוצאת בפגמים הטכניים הנטענים כדי לשנות ממסקנתי זו.
12
13 כך גם איני מוצאת ממש בטענות ההגנה בדבר פגם במהימנותו נוכח הצהרות שנתנו אנשי השב"כ טרם
14 עדות העד, בכל הנוגע לאופן עדותו בתיקים קודמים (בפנים גלויות אם לאו), שכן העד עצמו לא
15 התייחס בפניי לסוגיה זו.
16
17 לא מצאתי ממש, נוכח התרשמותי המתוארת לעיל, גם בטענות ההגנה כי העד לא היה בקיא בפרטי
18 המידע שנאסף. כפי שנקבע בעניין פיילר שלעיל, עסקינן בעדות הנטועה עמוק במקצועיותו ובעיסוקו
19 היומיומי של העד, ממנו התרשמתי כאמור באופן בלתי אמצעי.
20
21 **בנסיבות אלו, היה בעדות כדי לתמוך במסקנה בדבר פעילות עבריינית אידאולוגית של תלמידי**
22 **הישיבות ביצהר, ושל השפעת הנאשם, ולו ברמה מסוימת, על פעילות זו.**
23
24
25 **כלי עזר נוסף על מנת לפרש את כוונת הנאשם ניתן למצוא במאמרים נוספים אותם כתב**, שכן כאמור
26 את הפרשנות לכתבים נשוא כתב האישום יש לעשות גם בהתחשב במכלול הנסיבות ובמיהות
27 המפרסם. מכלול זה מלמד על תמיכה בארועי תג מחיר אלימים, חרף הכחשת הנאשם בפניי כי הוא
28 תומך בארועים אלו.
29 כך, במאמר נוסף שכתב, שכותרתו - "אני מייחל לכישלון המחלקה היהודית", אשר פורסם ב-
30 11.12.15 אף הוא באתר הקול היהודי (ר' ת/23 ות/12), יצא הנאשם נגד מכתב שכתבו רבנים, בו ייחלו
31 לתפיסת הרוצחים מדומא. על כך כתב הנאשם – "הרבנים הללו כתבו שהם מקווים שהשונאים הללו
32 מהשב"כ יצליחו להרוס את החיים ולהכניס לכלא לשנים ארוכות יהודים שלא יכלו לשתוק מול דם

בית משפט השלום בפתח תקווה

02 פברואר 2021

ת"פ 17-06-30993 מדינת ישראל נ' אליצור

1 **שנשפך**, כינה את החשודים **"יהודים מתוקים"**, וייחל לכך שאנשי השב"כ לא יצליחו לתפוס את מי
2 שביצע לדבריו **"פעולה"** בדומא.

3
4 הנאשם העיד בפניי, בהתייחס למאמרו זה, כי הוא מתנגד לרצח.
5 משנשאל מדוע לא כתב במאמר שהוא מגנה את הרצח, ובחר לגנות את התנהלות רשויות אכיפת החוק,
6 השיב כי התמקד בהתנהלות כלפי החשודים.
7 הוא אף הוסיף וציין כי הוא מכיר את החשודים, שהינם אנשים שעושים מעשים טובים.

8
9 כאמור, על עמדותיו של הנאשם ניתן ללמוד ממכלול הנסיבות, ולא רק מהמאמרים בגינם הוא עומד
10 לדין.

11 דומני כי לא ניתן אלא לראות במאמר שלעיל משום מייצג את אותו קו חשיבה, ולפיכך אין בידי לקבל
12 את תזת הנאשם לפיה אך בחר להתמקד באופן החקירה, ולכן לא התייחס אל המכלול.
13 למותר לציין כי ניתן כמובן לבקר את אופן ביצוע החקירה על ידי הרשויות, ובכך אין פסול. ואולם
14 שעה שהנאשם בחר להתעלם כליל מביצוע הרצח, ייחל כי חקירת רצח מתועב תיכשל, כינה את
15 החשודים **"יהודים מתוקים"**, והתייחס אל מבצעי הרצח כאל מי שלא יכלו לשתוק מול דם שנשפך,
16 באופן החושף את עמדותיו, נמצא ממש בטענת המאשימה לפיה ניתן להסיק גם ממאמר זה של
17 הנאשם על מכלול עמדותיו ועל מיהותו.

18
19 **ראיה נוספת המלמדת לשיטת המאשימה על עמדותיו של הנאשם ועל כוונתו להסית בפרסומים**
20 **נשוא כתב האישום, היא סיפרו "תורת המלך"**

21
22 עסקינן בספר העוסק באיסור הריגת גוי בשעת שלום ובשעת מלחמה (כך גם על פי המבוא לספר,
23 שהוגש כולו וסומן ת/50). בין הסוגיות בהן עוסק הספר מצוי דיון בשאלות של נקמה, מידה כנגד מידה,
24 פגיעה בחפים מפשע ובתינוקות, ועוד.

25
26 הנאשם טען כי העיסוק בהריגת גויים בספר אינו מעשי, וכי מצויים בספר אמירות ובירורים הלכתיים
27 עקרוניים (ר' עמ' 200 ו-209). הוטעם כי מדובר בקריאת כיוון ולא ב-"מדריך הפעלה" (עמ' 212 ש' 8),
28 וכי הספר מיועד לקהל יעד מצומצם יחסית הבקיא בעולם הלמדנות הישיבתי (ע' 197 ונ/10). על רקע
29 זה נטען כי לשם הבנת הספר נדרשת בקיאות בהלכה, בקיאות החסרה לטענת הנאשם למאשימה,
30 ומכאן הפער בהתייחסות אל הספר.

31
32 יובהר, כי לבית המשפט העליון הוגשה עתירה בגין החלטת היועץ המשפטי לממשלה שלא להעמיד את
33 הנאשם ואחר לדין בגין כתיבת הספר (בג"צ 2684/12, **יב בחשוון התנועה לחיזוק הסובלנות בחינוך**

בית משפט השלום בפתח תקווה

02 פברואר 2021

ת"פ 30993-06-17 מדינת ישראל נ' אליצור

1 הדתי ואח' נ' היועץ המשפטי לממשלה, ניתן ביום 9.12.15 (פורסם בנבו) (להלן: "בג"צ תורת
2 המלך"). במסגרת העתירה, עותרים ובהם התנועה המסורתית, "קולך" פורום נשים דתיות ורבנים
3 למען זכויות אדם, עתרו כנגד 9 משיבים ובהם היועמ"ש, בית המדרש עוד יוסף חי שכס, הנאשם, הרב
4 גינצבורג ואח', בשל החלטת היועמ"ש כאמור.
5 בית המשפט העליון דחה את העתירה בדעת רוב ובחירוק שיניים, תוך שצוין כי כל נים מתקומם כנגד
6 דעותיהם והגיגיהם של המחברים.

7
8 בנסיבות אלו, נמצא כי ניתן לעשות בספר שימוש ככלי עזר, ולו ברמה מסוימת, נוכח טענות הנאשם
9 כי אין המדובר בכלי מעשי, על מנת לעמוד על האידאולוגיה של הנאשם וכוונותיו, השונה
10 מהאידאולוגיה אותה ניסה להציג בפניי בעדותו.

11

12

13 תמיכה נוספת למסקנה בדבר תפיסתו האידאולוגית של הנאשם מבקשת המאשימה ללמוד
14 ממסמכים שנמצאו במחשבו של הנאשם.

15 אין חולק שהמשטרה תפסה את מחשבו של הנאשם, ובו מאמרים ומסמכים שונים.
16 תחת ספרייה בשמו של הנאשם – "יוסי", נמצא מסמך בשם "עקרונות נוכחות ושחרור" – כללים
17 באשר לאי השתתפות בלימודים ויציאה משטח המוסד נוכח אירועים, ובכללם אירועי תג מחיר.
18 בתמצית ייאמר כי מהמסמך עולה כי תלמיד נדרש לאישור הצוות בכל יציאה מהישוב, כאשר יציאה
19 לארוע הכרוך בסיכון למעצר או פציעה דורשת אישור כפול - מהצוות ומההורים. ארוע שגרתי הוגדר,
20 בין היתר כתג מחיר בעקבות פינוי או פעילות יזומה.

21

22 מת/26 עלה כי בכונן נמצאו גם מסמכים הרלוונטים לתפקידו החינוכי של הנאשם, ובהם תבניות
23 מכתבי פניה להורים של תלמידים, מערכי שיעור, חומרי לימוד ועוד, חלקם חתומים בשם הנאשם. כן
24 נמצאו במחשב מאמרים בשם -"ניתן לשמוח שנשרף מסגד", "סירוב פקודה ראשון מסוגו", מסמך
25 בשם - "הרב שפירא ומלחמתו בציונים", ו"מכתב לרב יצחק ה באייר תשעג". מהמכתב האחרון עולה
26 כי הנאשם עומד בראש הישיבה לאחר פרישתו של ראש הישיבה הקודם (ר' ת/10-9).

27

28 כפי שיובהר בהמשך, ככלל שמר הנאשם בחקירותיו על זכות השתיקה. עם זאת, הוא מסר בחקירתו
29 ת/15 כי המחשב שנתפס בביתו הוא מחשב ישן מאוד אשר עבר גלגולים שונים והוא אינו יודע לפיכך
30 מה מקורו של כל פריט שנמצא בו. לדבריו, במהלך השנים השתמשו במחשב אנשים רבים, הן בביתו
31 והן במקומות העבודה שלו.

32 הנאשם העיד דברים דומים גם בפניי, וטען בכלל זה כי המחשב שימש גם את המורים והתלמידים
33 בישיבה, וכן את ילדיו וחבריהם (עמ' 127). הוא הרחיב כי במחשב נערכו אלפי מסמכים ע"י אנשים

בית משפט השלום בפתח תקווה

02 פברואר 2021

ת"פ 30993-06-17 מדינת ישראל נ' אליצור

1 רבים, וטען כי לא היה מודע לקיומו של כל קובץ במחשב וכי המחשב למעשה אינו שייך לו מזה שנים
2 (עמ' 231 ש' 22 – 25, עמ' 230 ש' 20 – 24).

3
4 התרשמתי כי הנאשם ניסה להרחיק עצמו ממסמכים שונים שנמצאו במחשב, מסמכים אשר על פני
5 הדברים יכולים לתמוך בטענות המאשימה בדבר עמדותיו האידיאולוגיות של הנאשם. הוא עשה כן
6 מבלי להביא ולו בדל של ראיה לטענתו כי המחשב שימש גורמים רבים. עם זאת, משלא הוצגה בפניי
7 כל פעולת חקירה על מנת לשלול את טענתו זו של הנאשם, ומשעסקינן בגרסה חריגה אותה מסר כבר
8 בחקירתו, שכן ככלל שמר הנאשם על זכות השתיקה וגרסתו בפניי ביתר הסוגיות היתה הכבושה –
9 נכונה אני להניח, ולו מחמת הספק, כי אכן חלק מהמסמכים המצויים במחשב זה, ובהם המסמכים
10 אליהם הפנתה המאשימה - לא נכתבו על ידי הנאשם.

11
12
13 **הגיעה העת לבחון את גרסת הנאשם – אשר העיד בפניי הן אשר לתפיסתו החינוכית-האידיאולוגית**
14 **הכוללת, והן אשר למסרים אותם ביקש להעביר בשני הפרסומים נשוא כתב האישום.**

15
16 הנאשם תאר בהרחבה את תחושותיו ותחושות חבריו, המתגוררים ביצהר בפרט ובשומרון בכלל.
17 הוא תאר את החיים במקום במהלך השנים, על רקע האינתיפאדה השנייה, פיגועים שהתרחשו בסמוך,
18 רצח גיסו בשנת 2002, רצח שכן, ומכרים נוספים.

19 לדבריו, הגם שהמצב הביטחוני השתפר במידה מסוימת, עדיין נדרש מאמץ על מנת לנהל חיים
20 תקינים, לצד סכנה בטחונית מתמדת, במיוחד בעת מעבר בכפרים ערביים, ונוכח זריקת אבנים,
21 בקבוקי תבערה, וכיוצא בזה.

22 כן תאר כי לתחושתו ולתחושת חבריו מתייחסים לדם המתנחלים כ"זול" יותר, וציין תחושות של
23 ניכור ואי אמון בעקבות ההתנתקות, בקרב המבוגרים ובני הנוער.

24
25 **אשר לתפיסת עולמו החינוכית-האידיאולוגית**, בין היתר נוכח ארועי תג מחיר, העיד כי ראשי הישיבה
26 והצוות החינוכי, ובכללם הרב גינזבורג והרב שפירא מתנגדים לפעילות אלימה (עמ' 121-122).

27
28 משהוצגו לו שמות תלמידי הישיבות שהואשמו בגין ביצוע עבירות שונות הרלוונטיות לענייננו, לטענת
29 המאשימה, השיב כי חלקם היו בחופשה בעת ביצוע המעשים, חלק מהמעורבים לא למדו בישיבה בעת
30 הארוע, וחלק עזבו את הישיבה טרם המעשים. מכל מקום, טען כי דעת הישיבה היתה שלילית לגבי
31 מעשיהם, כי הוא מתנגד לזריקת אבנים, וכי התלמידים נגררו למעשה חמור על רקע אווירה סוערת
32 בישוב באותם הימים.

בית משפט השלום בפתח תקווה

02 פברואר 2021

ת"פ 17-06-30993 מדינת ישראל נ' אליצור

1 לדבריו, נבחן האם מדובר במעידה חד פעמית או במשבר ממשי של אי אמון, ולאחר בחינה זו, אחד
2 הקטינים לא שב ללמוד בישיבה ולגבי האחרים התחושה הייתה שמדובר במעידה חד פעמית.
3
4 לשיטתו, מעשי התלמידים שהוצגו בפניו מובילים למקומות שאינם טובים, כפי שלעיתים כוונת
5 רצויות מובילות למעשים לא רצויים. ואולם להתרשמותו, המאשימה אינה מעוניינת להבין את עמדתו
6 זו, שעה שאנשים שקראו את דבריו הבינו את המסר אותו ביקש להעביר (עמ' 147 - 148).
7
8 **אשר לפרשנות הנאשם למאמריו**, יאמר ראשית כי עסקין בגירסה כבושה, שכן הנאשם בחר כאמור
9 לשתוק בחקירותיו. כן יאמר כי הנאשם אישר כי כתב את המאמרים, ואולם טען כי ייתכן שנעשה
10 בהם שינוי מסוים, בהורדה או בהוספה של מילים. הוא לא ציין מה לשיטתו הוסף או הוחסר.
11
12 לגרסתו, במאמר הראשון, "**אסור להתיימש**", ביקש לטעון כי פעולות ומעשים יכולים להיתפס
13 כמעשים של ייאוש, ולהביא ל"דברים לא טובים". ואולם אם יתפסו את המעשים כמעשים המבקשים
14 לשנות, התוצאה תהא חשיבה ממוסדת ונכונה יותר. הוא טען כי התכוון להפגנות, מחאות וכיוצא בזה,
15 וכי ספק אם ידע בעת כתיבת המאמר כי נעשו מעשים אלימים בעקבות רצח אביתר, כדוגמת אלה
16 אליהם היפנתה המאשימה (עמ' 151 ש' 9 - 18).
17
18 לשיטתו, למתיישבים היו תחושות קשות עקב הרצח, שכן אביתר נרצח בצומת מרכזי, וניתן היה למנוע
19 רצח זה. הוא העיד כי לדעתו האוכלוסייה הערבית, בדגש על ערביי יהודה ושומרון, חיה בתודעה
20 שפגיעה ביהודים מותרת, רצויה ומוצדקת, וכי גורמי הביטחון הפקירו את האוכלוסייה ואף התייחסו
21 לתושבי יצהר כאל חמומי מוח, העלולים לפרוק את ייאושם ותסכולם במעשים שונים.
22
23 במאמרו ביקש לסייע לציבור לצמוח ולא להתיימש, ובכלל זה לבטא את הזעם בצורה ממוסדת ונכונה,
24 כבעלי אמירה שתשפיע על המציאות (עמ' 129 ש' 31 - 33, עמ' 130 ש' 1 - 3).
25 הוא ביקש לדבריו לתאר את תחושות האוכלוסייה ולכוון אותה, תוך ביטוי תפיסת עולמו. ביקש
26 שאנשים שעושים מעשים בעקבות תחושות קשות, יכוונו את מעשיהם למקום של אכפתיות ותקווה
27 ולא למקום של ייאוש, שכן כאשר פועלים מתוך רצון לשינוי לא מבצעים פעולות אלימות אלא
28 מבקשים לבנות ממסד מתוקן, במסגרתו יישאו המעשים אופי שונה (ע' 151-152).
29
30 אשר לסיפת המאמר - בה התייחס לפעולות בשטח נגד האויב, טען שיש גם פעולות קצה מותרות,
31 ובכללן חסימת כניסה לכפר ממנו יצא מחבל, הגם שלא זכר אם התרחש אירוע כזה (ע' 153).
32

בית משפט השלום בפתח תקווה

02 פברואר 2021

ת"פ 30993-06-17 מדינת ישראל נ' אליצור

1 יאמר כבר עתה כי הנאשם נשאל היכן כתוב במאמר שהמעשים אינם רצויים, והשיב באופן מתפלפל,
2 מבלי להצביע על מקום בו נכתבו הדברים, ולו במרומז (עמ' 154). גם כאשר נשאל למה התכוון
3 כשכתב על "היהודים המפוכחים" – לא נתן הסבר מספק באשר למה מפוכח בהתנהגות אותם
4 יהודים (עמ' 155 ש' 18 – 21). בדומה, גם כשנאמר לו כי ההתייחסות אל המעשים כאל ניצנים
5 ראשונים של אמון יהודי, ערבות הדדית ודאגה לשלום היהודים, מהווה שבח למעשים, לא הבהיר
6 כיצד ניתן היה לפרש אחרת את הדברים.

7
8 לדבריו, במאמרו השני קרא לאנשים שלא לפעול בכוחניות או באנרכיה, וביקש להסביר שהפניית
9 הכוח כלפי השכנים הערבים אינה טובה (עמ' 162 ש' 3 – 12).
10 לצד זאת, אישר כי אינו מסכים עם ההנחה כי אותם פעילים מהווים "קומץ קיצוני", ביטוי הנובע
11 לשיטתו מריחוק ואי הבנה. לא למותר לציין בהקשר זה כי בסיכומי ההגנה נטען כי כותרת המאמר
12 ביקשה לנסות להבין את מבצעי תג מחיר (ס' 39 לסיכומים).

13
14 כשנשאל על דבריו במאמר כי הצד היהודי מוכרח להתקומם, ונאמר לו כי עסקינן בתיאור חיובי של
15 מצב זה, השיב כי המציאות יצרה שכך יהיה, שכן אנשים חשים כלואים, מתקוממים ורוצים לפעול,
16 אף אם המעשים אינם טובים (עמ' 164).

17
18 בהמשך (עמ' 167) הבהיר כי לשיטתו קיימות שתי גישות, המעומתות במאמריו - אחת המבינה את
19 המעשים, ומנקודה זו מביאה למקום טוב, ללא אנרכיה, וגישה שניה אשר אינה מבינה את המעשים
20 ומתייחסת אליהם בכוחניות ודיכוי, אשר יצרו אפקט נגד ולא ישיגו את המטרה.
21 לטענתו, ביקש במאמרו להעביר מסר כי לעיתים כוונת האנשים רצויה אולם מעשיהם אינם רצויים
22 אם הם הופכים לדבר כוחני.

23
24 במסגרת עדותו ניסה הנאשם לצבוע את פרסומיו בצבעים ורודים של תמיכה בציבור עליו הוא נמנה,
25 ואי עידוד אלימות. ואולם אין בידי לקבל את גרסת הנאשם בכל הנוגע למסר המפוייס לכאורה העולה
26 ממאמריו, כמו גם את טענתו בפניי כי בדבריו ביקש שהמעשים יהיו מתונים יותר, וכי לא שיבח את
27 הנקיטה באלימות.

28
29 ההגנה עשתה כל שניתן על מנת לשכנע כי בין תושבי יצהר לתושבי תל אביב, כלשון הנאשם, פעורה
30 תהום אידאולוגית תרבותית ומושגית, וכי מערכת אכיפת החוק אינה מבינה לפיכך את כוונותיו של
31 הנאשם, שכן היא אינה מבינה את הרקע, את התרבות, את עולם המושגים והסגנון (ר' דבריו בעמ'
32 131 – 132). ואולם תשובות הנאשם בכל הנוגע למילים אותן כתב ולמסרים שבמאמריו, היו מפולפלות
33 ולא הניחו את הדעת, חרף ניסיונות הנאשם לטעון כי "דברים שרואים מכאן לא רואים משם".

בית משפט השלום בפתח תקווה

02 פברואר 2021

ת"פ 30993-06-17 מדינת ישראל נ' אליצור

1
2 לא ניתן להתעלם מכך שהנאשם לא סייג במאמריו את הדברים, ולא יצא באופן מפורש או משתמע
3 כנגד נקיטה באלימות מצד היהודים. אין בידי לקבל גם את טענתו כי הפגנות ומחאות, אליהן אליבא
4 דעתו כיוון את כתביו, הן "פעולות בשטח נגד האויב", או פעולות ש"כוונו בעיקר כנגד האוכלוסייה
5 הערבית המחפה על הפשע". ההפגנות נועדו על פניו להביא לשינוי בדעת הקהל הישראלית ובעמדות
6 מקבלי ההחלטות, ולא כדי להשפיע על האוכלוסייה הערבית, המחפה לדבריו על הפשע. משכך, כשכתב
7 אודות פעולות בשטח נגד האויב לא כיוון להפגנות ולמחאות, ונהיר כי התכוון לפעולות של ממש שנעשו
8 באותו שטח.
9
10 כך גם לא ניתן לקבל את טענת הנאשם כי לא הבהיר במאמריו מה דרך הפעולה הנכונה מאחר שחינוך
11 אינו מתבצע באינטרנט או בתקשורת. שעה שעסקינן במי שבחר שוב ושוב לבטא דעתו באמצעות
12 האינטרנט, לא ניתן להתעלם משתיקת מאמריו בכל הנוגע לדרך ההתנהלות הנכונה (עמ' 161 ש' -22
13), לצד דברי השבח והתמיכה במבצעי הפעולות אליהן התייחס.
14
15 עיון במאמרים מלמד כי הנאשם לא הבהיר בהם כי המעשים אינם רצויים וכי הוא מבקש לקחת את
16 המניעים למעשים ולהפנותם לאפיק נכון, כגרסתו בפניי. התרשמתי כי פרשנות זו אך הוספה באופן
17 כבוש, במסגרת עדותו בפניי – במטרה להקהות את עוקצם של המאמרים ולעקר אותם. אף אם אקבל
18 את עמדת הנאשם, לפיה הוא אינו רוצה לחיות באנרכיה ומכוון למקום אחר, הרי שדבריו לפיהם יש
19 נקודת זמן בה **נאלצים** לחיות לפי חוקי הגיונגל, אין בהם אלא משום שבח או תמיכה במעשי האלימות.
20
21 בנסיבות אלו, אף אם אקבל את תזת הנאשם, לפיה ביקש שמעשים כגון פעולות תג מחיר יבוצעו על
22 ידי הממסד ולא על ידי אנשים פרטיים, אין בכך כדי להקהות מתיאור מבצעי המעשים בפועל כמי
23 שיש להם לב חם (ע' 166).
24
25 לא למותר לציין כי עסקינן ברב ומחנך, אשר מפרסם הן באמצעות מאמרים והן באמצעות ספר (אחד
26 לכל הפחות, אליו התייחסתי לעיל), את משנתו. הנאשם העיד ארוכות בפניי והתרשמתי באופן ישיר
27 ובלתי אמצעי כי עסקינן בדובר רהוט, שקול, ואינטליגנטי. איש של מילים השולט במילה הדבורה
28 והכתובה ושוקל אותה טרם דבריו. אין לי אלא להניח כי כך עשה שעה שפירסם מאמרים, עליהם שקד
29 מטבע הדברים – במובן זה, יאמר כבר עתה כי לא ניתן להשוות את המאמרים לפוסטים בפייסבוק,
30 והדעת נותנת כי הנאשם הגיה את המאמרים קודם לפרסומם, בחן אותם, ערך ושינה, בשונה ממהירות
31 הכתיבה והפרסום ברשתות החברתיות השונות.

בית משפט השלום בפתח תקווה

02 פברואר 2021

ת"פ 30993-06-17 מדינת ישראל נ' אליצור

1 וחרף כל זאת – לא ציין הנאשם במאמריו אילו מעשים אינם רצויים לשיטתו, לא סייג, לא הבחין בין
2 פעולות רצויות ללא רצויות, לא ציין מה הדרך הרצויה, ולא הביע ביקורת כלפי ההתנהלות האלימה,
3 אלא אך ניסה לדבריו בפניי "להבין" אותה ו"לתפוס" אותה.
4
5 זאת ועוד, לשיטת הנאשם קוראי האתר הבינו את כוונתו ולא חשבו שהמאמרים קוראים לפעילות
6 אלימה (עמ' 154 ש' 32 – 33, ועמ' 166 ש' 25-28).
7
8 אלא שאם ניפנה לקרוא את התגובות, ניווכח כי שתיים מהן מלמדות כי גם הקוראים הבינו את אחד
9 המאמרים, לכל הפחות, כתומך באלימות. כך, קורא שהזדהה כאלמוני כתב כי הכותב מעודד פשעים
10 כנגד רכושם של בני מיעוטים, וכי ניתן היה לארגן שמירה של יהודים ככל שהם מרגישים לא בטוחים,
11 תחת לצאת ולתקוף אחרים (ההדגשה שלי). קורא אחר, שהזדהה כ"יהודי שמח במיוחד", הגיב לאותו
12 אלמוני, והבהיר כי לשיטתו מי שתוקף את אויביו משיג הרתעה ושקט (שוב – ההדגשה שלי).
13 בנסיבות אלו, אין בידי לקבל את טענת ההגנה לפיה הקוראים לא פירשו את המאמר כתומך באלימות.
14
15 לא למותר לציין עוד, כי לטענת הנאשם גישתו שוחרת שלום ומתנגדת לפעילות אלימה (עמ' 131-132).
16 לדבריו הוא לא קרא לבצע מעשי אלימות ולא ביטא אהדה לכך. ואולם משהתבקש להציג מאמר אחד
17 משלל המאמרים אותם כתב לאורך השנים, בו באה לידי ביטוי גישתו "שוחרת השלום" לה טען, לא
18 הצביע ולו על מאמר אחד שכזה (ר' עמ' 147).
19
20 כאמור, גרסת הנאשם בפניי הייתה כבושה. לדבריו שתק במשטרה נוכח תחושת רדיפה, וסברתו כי
21 חקירתו הושפעה מגורמים פוליטיים שונים, כי מעשים דומים מצד ערבים כלפי יהודים כמעט ואינם
22 מטופלים, ולפיכך, שתיקתו היוותה כלי הנשק היחיד באמצעותו יכול היה למחות כנגד העוול שנעשה
23 לו. הוא קשר את התנהלות החקירה נשוא כתב האישום בחקירתו בגין הספר "תורת מלך", אז נלקח
24 לדבריו מביתו באישון לילה, ללא סיבה. לדבריו, סבר שהמערכת מתנהלת בצורה שאינה הגונה והוגנת,
25 ולכן שתק (ר' עמ' 131).
26
27 הוא טען כי שתיקתו מהווה מחאה, אמצעי לאי שיתוף פעולה עם הליך שאינו הגון בעיניו, וכשהמטרה
28 מסומנת מראש. לשיטתו, אף ההחלטה להגיש כנגדו כתב אישום הוכתבה מלחצים ולא מתוך רצון
29 לעשות צדק. מנגד, שוכנע כי במסגרת ההליך הפלילי יוכל להסביר את עמדתו, ולפיכך העיד בפניי.
30
31 כשעומת עם מאמר אחר בו קרא לשתוק בחקירה באופן גורף, מבלי לסייג את הסיטואציה לעבירות
32 מסויימות או לנסיבות, השיב כי השאלה אינה באיזו עבירה הוא נחשד, אלא אם החוקר מקשיב
33 לדבריו, ותחושת הציבור כי מזלזלים בו (ר' עמ' 127).

בית משפט השלום בפתח תקווה

02 פברואר 2021

ת"פ 17-06-30993 מדינת ישראל נ' אליצור

1
 2 עיון בהודעות הנאשם מלמד כי הנאשם נשאל שוב ושוב שאלות אשר נועדו לאפשר לו להציג את גרסתו,
 3 אך הוא טען, בדומה לטענתו בפניי, כי החקירה מזכירה לו משטרים אפלים ולכן הוא מסרב לקחת בה
 4 חלק, ושמר על זכות השתיקה (ר' ת/15).
 5 הנאשם מסר דברים דומים גם במסגרת ת/29, סרב לחתום על ההודעה, לא השיב לשאלות שהופנו
 6 אליו גם כשהוסבר לו מפורשות כי ניתנת לו במה להסביר מדוע לא עבר על החוק, לשיטתו, לא הסכים
 7 אף לאשר כי הוא כתב את המאמרים שהוצגו בפניו, וכיוצא בזה.
 8 בדומה, גם בת/14 סרב לחתום על האזהרה, סרב להשיב מה שם אשתו, האם הוא רב, אם פרסם את
 9 המאמרים, וכן על שאלות לגופם של המאמרים, ובכללן האם התכוון לפגיעה ברכוש ובגוף בערבים.
 10
 11 טענה בדבר שתיקה ממניעים אידיאולוגיים, או כתוצאה מחוסר אמון במשטרה נדחתה על ידי בית
 12 המשפט העליון. כך, במסגרת ע"פ 6928/17 מדינת ישראל נ' אסרף ואח', ניתן ביום 16.8.18 (פורסם
 13 בנבו) אשר עסק אף הוא בביצוע עבירות על רקע אידיאולוגי (הצתת כנסיית הלחם והדגים), צוין –

14
 15 **"לטענתו של ראובני, יש הסבר לשתיקתו בחקירות: חוסר האמון השורר בינו לבין**
 16 **השב"כ והמשטרה ומבוסס על היסטוריה עגומה. בערעור שלפנינו אף נאמר בפה**
 17 **מלא כי "המערער וחבריו נוהגים לשתוק במשטרה" (פסקה 68 לנימוקי הערעור),**
 18 **אך ברור כי "מנהג" זה אינו יכול להיזקף לזכותם, וחוסר אמון של חשוד ברשויות**
 19 **החוק אינו מאיין את המשקל הראייתי שיש לייחס לשתיקתו בחקירה (ע"פ**
 20 **106/17 מסיקה נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] בפסקה 36 לפסק דיני**
 21 **30.1.2018); עניין בן שלוש, עמ' 590-591; והציטוט שלהלן מעניין גץ). הדברים**
 22 **יפים במיוחד כאשר חשוד שומר על שתיקה גורפת הכוללת סירוב להשיב גם**
 23 **לשאלות פשוטות, כפי שנהג ראובני".**

24
 25 כן אפנה לע"פ 8328/17, ג'בר נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 28.7.19 (פורסם בנבו), במסגרתו צוין ביחס
 26 לשתיקת חשוד בשלב החקירות, כי הגם שנתונה לחשוד זכות השתיקה כחלק מזכותו לחיסיון מפני
 27 הפללה עצמית, הרי ששתיקתו עשויה לשמש לחיזוק ראיות התביעה נגדו. זאת, שעה שמצופה מאדם
 28 להיאבק על חפותו כשהוא מעומת עם חומרים המפלילים אותו.

29
 30 בנסיבות אלו, משהנאשם סירב בחקירותיו השונות להשיב ולו על שאלות שאינן בעלות תוכן
 31 פוטנציאלי מפליל, ומשאף ההגנה אישרה בסיכומיה כי ניתן בנסיבות אלו לקבל את תשובותיו
 32 והסבריו באופן משכנע פחות, מהווה שתיקתו חיזוק לראיות התביעה, ומחלישה את היכולת לקבל
 33 כמהימנות ואותנטיות את גרסאותיו במהלך עדותו.

בית משפט השלום בפתח תקווה

02 פברואר 2021

ת"פ 30993-06-17 מדינת ישראל נ' אליצור

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31

אפנה עתה למבחני עזר נוספים אשר יש בהם כדי לסייע לבית המשפט בהכרעתו בשאלה אם תמוך הנאשם במאמריו במעשי האלימות. מבחנים אלו עניינם, כמבואר לעיל, גם בשאלה "מי אמר".

בהקשר זה הפנתה המאשימה למעמד הנאשם בפרויקט הקול היהודי – תחילה בידיעון ובהמשך באתר. הנאשם אישר כי הפעילים בפרויקט הם חבריו, כי הוא נמנה על אלו שעודדו את הפרוייקט, וייתכן שאף התייעצו איתו אם לפרסם דבר כזה או אחר. עם זאת, טען כי לא היה בעל תפקיד, לא עורך ולא כותב קבוע וכי ההגדרה של כותב קבוע נתונה לפרשנות (עמ' 132-133 ועמ' 125). לצד זאת, אישר כי כתב דברים שפורסמו באתר, הגם שלדבריו לא כתב למטרת פרסום (עמ' 134). לדבריו - רבים מהמאמרים פורסמו "לא נגד רצוני" (עמ' 135 ש' 32 – 33). כן אישר כי ייתכן שפורסמו גם מאמרים שכתב לאחר הגשת כתב האישום (עמ' 143 ש' 25). לדבריו, המאמרים שכתב הועברו על ידו או על ידי אחרים לגורמים באתר (עמ' 125 ש' 22), והוא נהג גם לשלוח במייל מאמר כשהתבקש.

אשר לשאלה אם הנאשם הוא שכתב את כל המאמרים שפורסמו תחת שמו, ואם נעשו במאמרים שנכתבו על ידו שינויים ועריכות, טען הנאשם כי **למיטב ידיעתו** מאמר אחד, שלא פורסם באתר אלא בידיעון (הקודם לאתר בזמן), פורסם בשמו הגם שלא נכתב על ידו. אשר לעריכת המאמרים, טען שהמאמרים פורסמו עם שינויים קלים, ואולם לדבריו מאחר שהוא אינו מצוי באינטרנט, לא היה לו זמן לקרוא כיצד מאמריו פורסמו (עמ' 125 ש' 23-26). יאמר בהקשר זה כי הנאשם לא הדגים ולא העיד עד כלשהו – עורך או כותב אחר - על מנת לתמוך בטענה שייתכן וערכו את המאמרים באופן שהביא לשינוי משמעותם, ויתר על כן, במסגרת סיכומיו אישר כי גם אם המאמרים עברו עריכה, הרי שהוא עומד מאחורי תוכנם (ס' 29 ו-129 לסיכומים).

משכך, שעה שמפורסמים מאמרים רבים תחת שם הנאשם, באתר השייך לפי דבריו שלו לחבריו, אתר לו יעץ, כשהמאמרים פורסמו "שלא נגדו רצוני", ומשלא הובא בדל ראיה על מנת לתמוך בטענה כי גורם כלשהו שינה או ערך את מאמריו – המסקנה היא כי עסקינן במאמרים אותם כתב הנאשם, תוך מודעות מלאה לפרסומם, תוך כוונה לפרסמם, והוא שאחראי לנוסחם המלא.

אשר להגדרתו של הנאשם ככותב קבוע באתר, יוטעם כי אין הכרח לקבוע כי כזה היה הנאשם כתנאי להרשעתו בביצוע העבירות המיוחסות לו. ועם זאת, לאחר שבחנתי את הראיות, אני מוצאת כי הנאשם ניסה להרחיק עצמו ולהקטין את חלקו בפרויקט, שעה שהראיות לימדו כי היה שותף לפרויקט מראשיתו.

בית משפט השלום בפתח תקווה

02 פברואר 2021

ת"פ 17-06-30993 מדינת ישראל נ' אליצור

1 מהראיות עולה כי חיפוש שמו של הנאשם באינטרנט מביא לעמוד יעודי באתר הקול היהודי, תחת
2 הכותרת "דעות", בו מופיעים שמו, תמונתו, הציון כי הוא חבר בתנועת דרך חיים – חברות שאינה
3 מוכחשת (ר' ת/25), ורשימה של למעלה מ-20 מאמרים תחת שמו של הנאשם (ת/49 ות/12).
4
5 עוד עלה מהראיות, ובהן מסמכים שנמצאו במחשב של אברהם בנימין (ת/31-32), כי הנאשם הוגדר
6 כאחד הכותבים למן ההתחלה, והיה מעורב בפרויקט מראשיתו.
7
8 מנגד, הקפיד הנאשם לציין כי מאמריו "פורסמו", וכי הוא לא פירסם אותם (ע' 142-143), הגם שאישר
9 כי הפרסום לא נעשה בניגוד לרצונו, וכי לעיתים שלח את המאמרים במייל לשם פרסומם.
10
11 נוכח המכלול המפורט לעיל, ומשלא הובא ולו עד אחד על מנת לסתור את המסקנה העולה מהדברים,
12 שוכנעתי כי הנאשם היווה חלק מהקבוצה שהקימה את הפרוייקט, כתב באופן תדיר, יעץ לאחרים,
13 וניתן להתייחס אליו כאל בעל טור דעה באתר וכותב קבוע.
14
15 אשר למעמד הנאשם כמורה בפרט, וכדמות בעלת השפעה בכלל, יאמר תחילה כי התקופה הרלוונטית
16 לבחינת מעמדו זה היא תקופת ביצוע העבירות המיוחסות לו. לפיכך, בעובדה כי שנים לאחר מכן סבר
17 השב"כ כי ניתן להיעזר בו לשם מיתון תלמידיו, אין כדי להמעית בקביעה זו, ואף יש בכך כדי לחזק
18 את המסקנה בדבר מעמדו של הנאשם לאורך שנים והשפעתו על תלמידיו.
19
20 הנאשם עצמו טען כי אין לו השפעה על פעולות שנעשות, וכי השפעתו היא אך במסגרת בה הוא מלמד,
21 ועם זאת אישר כי זומן למפגש עם השב"כ בנוכחות הרב גינצזורג ואנשים נוספים, כגורמים מחנכים
22 בעלי השפעה על הנוער (עמ' 125 ש' 31 – 33 ועמ' 126 ש' 1).
23
24 **בנסיבות אלו, שוכנעתי, הן מכח עדות "מאיר" והן מכח עדות הנאשם עצמו בפניי, כי לנאשם השפעה**
25 **– הן על ציבור התלמידים והן על ציבור רחב יותר.**
26
27 לאחר שבחנתי את מכלול הראיות בסוגיה זו, שעניינה במבחן העזר העוסק בזהות המפרסם (מבחן
28 ה"מי אמר"), נמצא כי עסקינן באדם בעל השפעה ומעמד - רב, בעל טור דעה באתר חדשותי, ומי
29 שמחנך מאות תלמידים לאורך שנים. הוא כיום המנהל החינוכי בישיבות, והיה בתקופה הרלוונטית
30 בעל מעמד ציבורי חינוכי ודתי.
31 לא למותר לציין בהקשר זה כי המאשימה היפנתה בסיכומיה (ס' 87-88 לסיכומים), לעשרות
32 מקרים בכל הערכאות בהם נידונו נאשמים ללא מעמד הלכתי או אחר, בגין עבירות דומות.

בית משפט השלום בפתח תקווה

02 פברואר 2021

ת"פ 30993-06-17 מדינת ישראל נ' אליצור

1 **בנסיבות אלו, נהיר כי מתקיים בנאשם מבחן ה"מי אמר", באופן המלמד על מידת השפעתם**
2 **הפוטנציאלית של הדברים אותם הוא כותב.**

3
4
5 **אשר לאווירה בה פורסמו הפרסומים**, הרי שאין חולק כי אלו התפרסמו בסמוך להירצחו של אביתר,
6 שכנו של הנאשם. הנאשם העיד בהקשר זה כי אינו זוכר אם ידע שבהפגנה שהייתה בצומת יצהר יודו
7 אבנים לעבר ילדות פלסטיניות, וכי לא כתב את המאמר הראשון בהתייחסו לפעולה האמורה (עמ' 156
8 ו-158). בסיכומי אף נטען כי לא הוכח קשר בין מאמריו לביצוע פעולות תג מחיר אלימות בעקבותיהם,
9 כי הטענה לפיה באותה תקופה היו יותר ארועי תג מחיר אינה מבוססת, וכי ארועי תג מחיר מתרחשים
10 בשטח כתוצאה מהמציאות האלימה בשטחי יהודה ושומרון, ללא קשר למאמר כזה או אחר.

11
12 המומחה "מאיר" הבהיר בעדותו בסוגיה זו, כי ככל שקיימת עליה בטרור כלפי יהודים, קיימת גם
13 עליה בפעולות תג מחיר ותסיסה במדינה בכלל, ובהקשר זה נהיר כי לא ניתן להתעלם, מטבע הדברים,
14 מקיומה של אווירה רגישה לאחר הירצחו של אביתר ז"ל, רצח שעמד ברקע פרסום שני המאמרים,
15 ואווירה קשה אשר תוארה אף על ידי הנאשם עצמו.

16
17 לא למותר בהקשר זה לציין כי אף במסגרת בג"צ תורת המלך צוין כי הספר פורסם באקלים בו
18 התבצעו, ועודם מתבצעים, מעשי אלימות על רקע גזעני כלפי האוכלוסיה הערבית, וכי הוא לא פורסם
19 במקום ניטרלי חף מהקשר למעשי אלימות, אלא בישיבה בה מספר לא מבוטל של תלמידים הואשם
20 ואף הורשע בעבירות על רקע גזעני – כפי שהוצג אף בפניי.

21
22 **על רקע זה, שוכנעתי כי המאמרים פורסמו בעת שהייתה קיימת אווירה ציבורית רגישה,**
23 **שהתאפיינה הן בביצוע מעשי רצח ואלימות כלפי יהודים, והן בביצוע פעולות תג מחיר על ידי**
24 **יהודים.**

25
26
27 **סוגיה נוספת בה יש לדון היא טענת הנאשם בתגובתו לכתב האישום, כי לא פירסם את המאמרים,**
28 **וכי אלו פורסמו על ידי בעלי הרשאה לכך באתר.**

29 יאמר כבר עתה כי אין בידי לקבל טענה זו, אשר יש בה משום היתממות והתנערות, שעה שאין חולק
30 כי הנאשם כתב את המאמרים, ואף לשיטתו לכל הפחות הסכים לפרסומם.

31
32 ראשית יאמר, כי אין במסקנתי זו כדי לגרוע ממידת האחריות של עורכי האתר לפרסום, ככל שניתן
33 היה להצביע על זהותם – ולכך אתייחס בהמשך, בפרק בדבר טענת הנאשם לאכיפה בררנית.

בית משפט השלום בפתח תקווה

02 פברואר 2021

ת"פ 17-06-30993 מדינת ישראל נ' אליצור

1 שנית, אשר לטענה כי הנאשם נעדר את היכולת הטכנית לפרסם את המאמרים, כי מעולם לא העלה
 2 בעצמו תכנים לאתר, ואינו יודע כיצד לעשות כן (עמ' 139 ש' 27-30), יאמר כי מעדויות שלום בורלא,
 3 מי אשר בנה את אתר הקול היהודי, ועדות החוקר מייזלר (ר' ת/22), עולה כי הנאשם הוגדר כבעל
 4 הרשאת "כתיבה", ולפיכך יכול היה להכין מאמר או פוסט, כשעל המאמר היה להמתין לאישור בעלי
 5 הרשאות הפרסום. אשר על כן, לא יכול היה הנאשם לבצע את הפירסום לבדו.

6
 7 לא למותר לציין כי אדם בשם אריאל גרונר זומן כעד מטעם ההגנה בתיק שהתנהל בפניי נגד בכירי
 8 הקול היהודי (ת"פ (שלום פ"ת) 14-02-3053, מ"י נ' אברהם בנימין ויהושוע הס – להלן: "תיק הקול
 9 היהודי"), ועדותו בפניי במסגרת אותו תיק הוגשה בהסכמה בתיק הנוכחי (ת/44). מעדות זו נלמד כי
 10 ייתכן שגם בעלי הרשאת כתיבה יכולים היו לפרסם ישירות לאתר בתקופה מסויימת של הפעילות.
 11 ואולם נכונה אני לצורך ההכרעה שבפניי להתעלם מעדות זו, שכן במקום אחר בעדותו טען גרונר כי
 12 "עשה סדר" בהרשאות הפרסום, וכי רק מי שהיה במעמד של עורך ומנהל יכול היה לערוך ולפרסם
 13 מאמרים באתר (עמ' 55 ש' 24 – 25).

14
 15 בנסיבות אלו, אף אם אניח כי פרסום הכתבות נעשה במהלך דו שלבי – תחילה כותב הכתב את כתבתו,
 16 מגיש אותה למערכת, ובהמשך אדם אחר בעל הרשאה מאפשר את הפרסום בפועל, הרי שעסקינן
 17 בפעולה מהותית הנדרשת לשם הפרסום, ואשר מעידה היטב על כוונת הכותב.

18
 19 סעיף 34כד בחוק העונשין מגדיר פרסום כך:

20
 21 "כתב, דבר דפוס, חומר מחשב, או כל מוצג חזותי אחר וכן כל
 22 אמצעי שמיעתי העשויים להעלות מלים או רעיונות, בין לבדם ובין
 23 בעזרת אמצעי כלשהו;

24
 25 'פרסום' –

26 (1) [...]

27 (2) בפרסום שאינו דברים שבעל פה - להפיצו בקרב אנשים או
 28 להציגו באופן שאנשים במקום ציבורי יכולים לראותו, או למכרו
 29 או להציעו למכירה בכל מקום שהוא, או להפיצו בשידורי טלוויזיה
 30 הניתנים לציבור, או להפיצו לציבור באמצעות מחשב בדרך
 31 הזמינה לציבור, או להציעו לציבור באמצעות מחשב;...

32
 33 כאמור לעיל, קבעתי כי כתביו של הנאשם התפרסמו בהסכמתו, תוך רצונו כי כך יעשה.

בית משפט השלום בפתח תקווה

02 פברואר 2021

ת"פ 30993-06-17 מדינת ישראל נ' אליצור

1 בנסיבות אלו, בין אם פרסם הנאשם ישירות באתר, ובין אם שלח את כתביו בדוא"ל או בכל דרך
2 אחרת, לשם פרסום, לכל הפחות עסקינן בביצוע המעשה בצוותא. כלשון המאשימה בכתב האישום
3 – נעשה הפרסום "בעצמו או באמצעות גורמים במערכת האתר".

4
5 זאת ועוד, אף מהפן המהותי – פסיקה נרחבת מלמדת כי נאשמים אשר פירסמו פוסטים קצרים,
6 ספונטניים ובלתי מנומקים בדף הפייסבוק שלהם הורשעו בעבירות של פרסום הסתה לאלימות. אין
7 להלום לפיכך, כי מי אשר טרח וכתב מאמרים, נימק, שקל, הגיה, והביא לפרסום, יחשב ככזה שלא
8 פירסם.

9
10 **בנסיבות אלו נדחית טענת הנאשם כי לא הוא שפרסם את מאמריו.**

מבחן האפשרות הממשית

11
12 בענין בן חורין נקבע –

13
14 **"על בית המשפט לבדוק האם על פי תוכן הפרסום ונסיבותיו יש אפשרות ממשית**
15 **לתוצאה של עשיית מעשה אלימות או טרור. אלו נסיבות העבירה. הכוונה הדרושה**
16 **הינה כוונה רגילה, דהיינו מודעות לטיב המעשה ולהתקיימות הנסיבות".**

17
18
19 מבחן האפשרות הממשית נידון גם ברע"פ 7669/15, ראאד סלאח מחאג'נה נ' מדינת ישראל, ניתן
20 ביום 18.4.16 (פורסם בנבו) (להלן: "ענין מחאג'נה"), במסגרתו נקבע:

21
22 **"בנידון דנן – הערך המוגן הוא החשש ממעשי אלימות וטרור. יושם אל לב, כי אף**
23 **שנטש הניסוח של "אפשרות סבירה", לא נבחר תחתיו "ודאות קרובה", אלא**
24 **"אפשרות ממשית". אמת המידה של "אפשרות ממשית" מצויה אפוא בתווך בין**
25 **"ודאות קרובה" לבין "אפשרות סבירה" ו"חשש לאפשרות"....**
26 **לסיכום, על פי לשונו של סעיף 2ד144, העבירה של הסתה לאלימות או לטרור מותנית**
27 **בכך שהפרסום על פי תוכנו ונסיבותיו יביא בהסתברות של אפשרות ממשית לעשיית**
28 **מעשה אלימות. שני חידושים אפוא בסעיף: נדרש קשר בין הפרסום לתוצאה בכוח,**
29 **אך זאת על פי המבחן של אפשרות ממשית. לא מעבר לכך אך גם לא פחות מכך".**

30
31 הסוגיה נידונה במסגרת רע"פ 8670/19, דור עובד נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 27.2.20 (פורסם
32 בנבו)(להלן: "עניין עובד"), במסגרתו הואשם הנאשם בהסתה לאלימות בגין פרסום בקבוצות ווטסאפ
33 בהן היו חברים עשרות אנשים. הנאשם זוכה לאחר שמיעת הראיות בבית משפט השלום, משנקבע כי
34 לא הוכחה "אפשרות ממשית" שהפרסומים יביאו לעשיית מעשי אלימות, כנדרש להרשעה. נקבע כי

בית משפט השלום בפתח תקווה

02 פברואר 2021

ת"פ 30993-06-17 מדינת ישראל נ' אליצור

1 טענות המשיבה לפיהן בסמוך למועד הפרסום "הרוחות סערו והיה חשש ממשי לאירועי אלימות" לא
2 נתמכו בראיות כלשהן, ולא הובאו ראיות באשר למספר השוהים באותו ישוב ול"הלך הרוחות" בו.
3 בית המשפט המחוזי קבע מנגד, כי הוכח קיומה של "אפשרות ממשית" שהפרסומים יגרמו לביצוע
4 מעשי אלימות, וכי אפשרות זו נלמדת מתוכן ההודעות שנשלחו על ידי חברי קבוצות הווטסאפ, שמות
5 הקבוצות, ו"האווירה הציבורית" הטעונה באותה עת, אשר הייתה ידועה לכל באותה תקופה – ועל כן
6 היא אף בגדר ידיעה שיפוטית.

7 בית המשפט העליון אישר את קביעת בית המשפט המחוזי, לפיה די בדברים שהיו ידועים לכל כדי
8 ללמד "בקווים כלליים" על האווירה הטעונה ששררה.

9
10 גם במסגרת עפ"ג (מחוזי מרכז) 14600-09-19, **מדינת ישראל נ' נחום אריאל**, ניתן ביום 30.6.20
11 (פורסם בנבו) (להלן: "עניין אריאלי"), נידונה השאלה האם בפרסום שביצע הנאשם בפייסבוק התקיים
12 יסוד ה"אפשרות ממשית" למעשה אלימות. בית המשפט המחוזי קבע, בקבלו את ערעור המדינה, כי
13 דברי הנאשם לא יכולים להתפרש אלא כקריאה לאלימות, וכי "האפשרות הממשית" שהקריאה תביא
14 לאלימות מובהקת, בשים לב לכך שקוראים מסויימים עלולים להיות מושפעים מאמירות הנאשם.

15
16 לא למותר לציין בהקשר זה, כי לצורך קביעה כי הנאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו, אין צורך
17 להוכיח כי אדם כזה או אחר הושפע בפועל ממעשיו וביצע עבירות, שכן אין המדובר בעבירה תוצאתית.

18
19 עוד יצויין, כי בהתאם להלכה, בחינת האפשרות הממשית לעשיית מעשה אלימות אינה מופנית דווקא
20 לקהל יעד המורכב מאנשים סבירים, אלא אף לקהל העלול לכלול אנשים סבירים, ולו בתקופה
21 הרלוונטית לפרסום.

22
23 לפיכך, שעה שנעשה לא פרסום אחד אלא שניים, כאשר עסקינן באתר חדשותי ולא בדף פייסבוק
24 פרטי, כאשר הפרסומים לא סוייגו על ידי הנאשם בדרך כלשהי, ולנאשם אין כל שליטה על זהות
25 הנחשפים לפרסום, ובהינתן האווירה הציבורית אשר פורטה לעיל, נמצא כי מתקיימת אפשרות
26 ממשית לעשיית מעשה אלימות, וודאי כאשר נבחן אם עסקינן בדברי שבח למעשה שכזה.

27
28
29 **אשר להגדרתו של מעשה האלימות בהתאם לחוק**, הרי שזה מוגדר בסעיף 2ד144 (ב) בחוק כעבירה
30 הפוגעת בגופו של אדם או המעמידה אדם בסכנת מוות או בסכנת של חבלה חמורה.

31
32 לטענת ההגנה בסיכומיה, מעשי תג מחיר אינם בהכרח מעשה אלימות כהגדרתו על פי סעיף זה, שכן
33 במסגרת ההגדרה האמורה, פגיעה ברכוש אינה מהווה מעשה אלימות.

בית משפט השלום בפתח תקווה

02 פברואר 2021

ת"פ 30993-06-17 מדינת ישראל נ' אליצור

1 ההגנה היפנתה בסוגיה זו לעדות "מאיר", אשר אישר כי בתקופה מסוימת גם הפגנות וחסימות
2 כבישים נחשבו לתג מחיר, וטענה כי המושג תג מחיר אינו מצוי בידיעה השיפוטית, והוא עבר גלגולים
3 שונים.

4
5 מנגד טענה המאשימה כי המושג תג מחיר הוא כינוי מוכר למגוון פעולות אלימות המבוצעות נגד
6 ערבים אקראיים באשר הם, בתגובה לארועים שונים, וכי הפעילות אף הוכרזה מספר חודשים לאחר
7 פרסום המאמרים כהתאחדות בלתי מותרת, ובהמשך כארגון טרור.

8
9 עסקינן אמנם בטענה שובת לב, ואולם הנאשם עצמו אישר בעדותו כי במאמריו נשוא כתב האישום
10 התכוון למושג כפי שהוא מקובל כיום (עמ' 163 ש' 9). כך גם נמנע במסגרת ת/14 מלהשיב על שאלות
11 לגופם של המאמרים, ובכללן אם התכוון לפגיעה ברכוש ובגוף – אזי יכול היה להבהיר את הדברים.

12
13 בנסיבות אלו, כאשר מרבית פעולות תג מחיר עניינן בידוי אבנים, הצתות, ניקוב צמיגים וכיוצא בזה,
14 מהווים מעשים אלו משום מעשה הפוגע בגופו של אדם או מעמידו בסכנת מוות או חבלה חמורה,
15 ולפיכך התומך במעשים אלו תומך במעשי אלימות כהגדרתם בחוק.

16

17

18

הגנה מן הצדק

19 לטענת הנאשם, הגשת כתב אישום נגדו בגין מאמרים שכתב, אשר פורסמו וייתכן שאף נערכו על ידי
20 אחרים, לדבריו, מהווה אכיפה בררנית פסולה ומפלה - הן ביחס לגורמים האחראים על הפרסום
21 באתר, והן כלפי הציבור עליו הוא נימנה (עמ' 116 ש' 25). בתוך כך, הליך הנאשם על מיצוי הדין עימו,
22 אל מול הימנעות מחקירת אירוע לינץ' בו היה מעורב בנו, ארוע אשר לא נחקר באופן משמעותי וכפי
23 שהתבקש, לשיטתו.

24

25 כן טען לשיהוי בהגשת כתב האישום, ולאכיפה פסולה עקב לחץ "לא הגון ולא ראוי שהופעל על
26 הפרקליטות כדי לנהל הליך לא ראוי. שהוא לא מהותי" (עמ' 118 ש' 10-11), תוך שימוש של גורמים
27 פוליטיים במשטרה כדי להרתיעו ולמנוע ממנו להביע את דעתו (עמ' 119).

28

29 להלן אדון בכל אחת מהטענות המצויינות לעיל.

30

31 **אשר לאכיפה בררנית המפלה בין יהודים לערבים, ובין יהודים מצידה הימני של המפה הפוליטית**
32 **ליהודים מצידה השמאלי של המפה**, טען הנאשם כי לתחושתו, אמירות בוטות משלו מצד שמאל של

בית משפט השלום בפתח תקווה

02 פברואר 2021

ת"פ 30993-06-17 מדינת ישראל נ' אליצור

1 המפה הפוליטית חוסות תחת חופש הביטוי. הנאשם הדגים דבריו באמצעות אדם בשם יהונתן פולק,
2 אשר קרא לדבריו לפגוע בחיילי צה"ל, ולא ננקטו הליכים נגדו, באופן מפלה (עמ' 120 ש' 1-9).
3
4 הוא טען כי כתבי אישום שהוגשו נגד אנשי דת מוסלמים, עסקו בקריאות בוטות משלו (עמ' 122 ש' 2-
5 3).
6
7 כן טען כי מושקעים כוחות רבים לצורך מעצר חשוד יהודי בגין עבירה מינורית יחסית, לדבריו, כגון
8 זריקות אבנים, בניגוד לטיפול בעבירות דומות המבוצעות על ידי ערבים, וכתוצאה מכך קיימת בשטח
9 תחושת חוסר שוויון (עמ' 129).
10
11 ההגנה היפנתה בסיכומיה גם לאמירות מפי אברי גלעד ויהושוע סובול, אשר לא נחקרו על ידי
12 המשטרה. בענין זה יאמר כי בהתאם ל-6/נ, הדפסת מאמר מאתר NRG בעניינו של אברי גלעד, צוין
13 כי במהלך עימות טלוויזיוני בתוכנית בוקר בערוץ 13, ציין גלעד כי היו פרעות בכפר ערבי, משתושבי
14 יהודה ושומרון הגיעו לכפר ועשו שם "בלאגן". על כך אמר – "יופיי", והסביר כי ארוע בו רבים מתושבי
15 הכפר הערבים השתתפו בתקיפת נערים יהודים במסגרת טיול בר מצווה, אינו יכול לעבור ללא תגובה.
16 הוא הוסיף - "לא נהיה יהודונים, לא נהיה כאלה שבאים להרוג בהם והם רק מתחבאים מתחת
17 למיטה וחוששים שהפריץ יבוא להגן עליהם".
18
19 7/נ הוא הדפס תגובתו של גלעד לסערה סביב התבטאותו, במסגרתה מחד טען כי הוא עומד מאחורי
20 הדברים, ומנגד הבהיר כי לא קרא לרדיפת אנשים ולגרימת נזקים, אלא ליצור נוכחות ולהרתעה.
21
22 8/נ הוא הדפסת כתבה מערוץ 7 באינטרנט, שכותרתה "אם הייתי בעזה הייתי מפריח עפיפון",
23 במסגרתה הביע הסופר והמחזאי יהושוע סובול הבנה לטרור הערבי אשר שרף אלפי דונמים בנגב,
24 והסביר כי כך נוהג המיזאש.
25
26 הנאשם הוסיף וטען כי ארגונים המזוהים עם התנועה הרפורמית עתרו לבג"צ לאחר יציאת ספרו
27 "תורת המלך", בבקשה להעמידו לדין. לדבריו, ביקש להידבר עם מגישי העתירה וסבר שייטכן
28 והאמור בספר לא הובן, אולם לא נענה (ר' בהקשר זה 10/נ). לטענתו, כתב האישום שבפניי הוגש על
29 מנת לרצות את התנועה הרפורמית, משנחתה עתירתה להעמידו לדין בגין "תורת המלך", כמו גם
30 נוכח דחיית עתירה נוספת של התנועה, במסגרתה התבקש להעמידו לדין בגין פרסום מאמר משנת
31 2009.
32

בית משפט השלום בפתח תקווה

02 פברואר 2021

ת"פ 17-06-30993 מדינת ישראל נ' אליצור

1 המאשימה טענה בתגובה, כי היא שעמדה איתן אל מול העתירות, בהצדיקה את החלטותיה בדבר אי
2 הגשת כתבי אישום כנגד הנאשם הן בעניין "תורת המלך" והן בגין המאמר משנת 2009. צוין כי
3 העתירה בבג"צ 6462/15, המרכז הרפורמי לדת ומדינה – התנועה ליהדות מתקדמת בישראל ואח' נ'
4 היועץ המשפטי ואח', ניתן ביום 31.10.18 (פורסם בנבו), בגין אי העמדת הנאשם לדין בשל פרסום
5 הסתה לגזענות ולאללימות או טרור במאמר משנת 2009, נדחתה נוכח עמדת היועץ המשפטי לממשלה
6 והפרקליטות. במסגרת החלטתו ציין בית המשפט העליון כי ההנחה היא שגם החלטה להעמיד לדין
7 את הנאשם הייתה מצויה בתוך מתחם הסבירות, וכי אין חולק שתוכן המאמר מסית.

8
9 כפי שצוין לעיל, העתירה להעמיד את הנאשם לדין בגין הספר תורת המלך, כנגד עמדת היועמ"ש,
10 נדחתה (במסגרת בג"צ תורת המלך שהוזכר לעיל).
11 היועמ"ש הבהיר כי לשיטתו יש להתחשב בחופש הביטוי וחופש הדת, ולעשות שימוש מצומצם בכלים
12 פליליים בעבירות המגבילות את חופש הביטוי. בית המשפט העליון ציין כאמור, כי העתירה נדחית
13 בדעת רוב ובחירוק שיניים, נוכח דעותיהם של המחברים.

14
15 המאשימה הטעימה, כי התקבלו על ידה לפחות שלוש החלטות שלא להעמיד את הנאשם לדין, חרף
16 לחץ של אותם גורמים פוליטיים להם טוען הנאשם, כנגד החלטותיה, לרבות פניות לבג"ץ.
17 כך, סברה המאשימה שקיימת תשתית ראייתית מספקת על מנת להאשים את הנאשם בגין פרסום
18 המאמרים נשוא כתב האישום, וכי מנגד, תוכן המאמר משנת 2015 איננו חד משמעי דיו, ולא עולה
19 כדי רמת הוודאות הנדרשת לכדי העבירה של הסתה לאללימות.

20
21 כן הבהירה המאשימה כי עניינו של הנאשם נבחן גם במסגרת פרשת הקול היהודי, בה נחקר כחשוד,
22 כי סגירת אותו תיק בעניינו הושהתה נוכח מאמרים נוספים אותם פירסם (בגינם הועמד לדין בתיק
23 שבפניי), וכי חרף ההחלטה להעמידו לדין במסגרת התיק הנוכחי, הוחלט שאין די ראיות על מנת
24 להעמידו לדין במסגרת תיק הקול היהודי, הגם שכנגד שני חשודים אחרים הוגש כתב אישום באותה
25 פרשה.

26
27 בהתייחסה למפרסמים נטענים אחרים, טענה המאשימה כי על פי הפסיקה, המתווה הדיוני הנכון היה
28 בהצגת נתונים, אותם ניתן היה לקבל מכח סעיף 108 בחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב
29 – 1982, וכי על הנאשם היה להקים חשד ראשוני ממשי לקיומה של אכיפה בררנית. ואולם, בקשה
30 אותה הגיש הנאשם נדחתה על ידי ביום 10.5.20, והנאשם לא ביסס את טענתו מעבר לדברים אלו.

31
32 המאשימה הפנתה (כאמור לעיל - בס' 87 – 88 לסיכומיה), לעשרות מקרים בכל הערכאות בהם נידונו
33 נאשמים בגין ביצוע עבירות דומות, אף כאשר עסקינן בנאשמים חסרי מעמד או השפעה, ובגין פרסום

בית משפט השלום בפתח תקווה

02 פברואר 2021

ת"פ 30993-06-17 מדינת ישראל נ' אליצור

1 בודד בפייסבוק, באופן המלמד על אכיפה עניינית ושאינה מפלה. בתמצית אציין את ת"פ (מחוזי
2 ירושלים) 4001-05-15 **מדינת ישראל נ' ש.ט. ואח'**, ניתן ביום 22.7.15 (פורסם בנבו) במסגרתו הורשע
3 נאשם 2 בין היתר בהסתה לאלימות ובעבירות נוספות, חרף טענת באת כוחו כי מדובר בפרסומים
4 שאינם משמעותיים בדף פייסבוק קיקיוני; ע"פ 401/16, **מדינת ישראל נ' גבאי**, ניתן ביום 28.9.16
5 (פורסם בנבו), אשר הורשע בין היתר בהסתה לאלימות ולגזענות באמצעות דף הפייסבוק, ת"פ (שלום
6 באר שבע) 712-08-14 **מדינת ישראל נ' אברהם**, ניתן ביום 15.9.19 (פורסם בנבו), במסגרתו הורשע
7 הנאשם בהסתה לאלימות ולגזענות באמצעות הפייסבוק, ע"פ (מחוזי נצרת) 12576-09-19 **אבו סלים**
8 **נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 14.1.20 (פורסם בנבו), נאשם אשר הורשע בהסתה לאלימות ובעבירות
9 נוספות באמצעות דרשות שנשא במסגד. כן יצינו עניין אריאל המוזכר לעיל, ת"פ (שלום ירושלים)
10 41705-08-14 **מדינת ישראל נ' עאבדין**, ניתן ביום 9.6.15 (פורסם בנבו), ת"פ (שלום רמלה) 45798-
11 12-16 **מדינת ישראל נ' מועלם**, ניתן ביום 8.11.18 (פורסם בנבו), ת"פ (שלום ירושלים) 44918-12-14
12 **מדינת ישראל נ' דעיס**, ניתן ביום 19.5.15 (פורסם בנבו), ת"פ (שלום ירושלים) 44790-12-14 **מדינת**
13 **ישראל נ' ביומי**, ניתן ביום 22.6.15 (פורסם בנבו), רע"פ 8670/19 בעניין **עובד**, ועוד.

14
15 **בנסיבות אלו, איני מוצאת ממש בטענות ההגנה לפיהן לא הועמדו נאשמים לדין בגין פרסום מאמרים**
16 **באתר אינטרנט או עיתון, והדעת נותנת כי מקל וחומר – מקום בו מורשעים נאשמים חסרי מעמד**
17 **בקהילתם, אשר כותבים פוסט בודד בפייסבוק, אין ליתן חסינות לבעלי המעמד, המנסחים היטב**
18 **את דבריהם, שוקלים אותם ומפרסמים אותם באתר פומבי ומוסד, מפני העמדה לדין. דומה כי**
19 **אכיפה בררנית תהא ככל שיועמדו לדין אך אותם אזרחים חסרי מעמד והכרה, אותם "גיבורי**
20 **המקלדת", מבלי שיועמדו לדין לצידם גם המשפיעים, המוכרים, בעלי השכלה והמעמד.**

21
22 **בהתאם להלכה, על מנת לקבוע דבר קיומה של אכיפה בררנית יש להצביע על אכיפה בררנית שיטתית**
23 **וממושכת, ולא על מקרה בודד כזה או אחר במסגרתו לא עמד מפרסם לדין (ראו ע"פ 6328/12 **מדינת****
24 **ישראל נ' פולדי פרץ**, ניתן ביום 10.9.2013 (פורסם בנבו).

25 המאשימה הפנתה בטיעוניה, כאמור, למקרים מרובים במסגרתם עמדו נאשמים לדין בגין פרסומים
26 ספונטניים וחד פעמיים, לרוב באמצעות הפייסבוק ולא באתר אינטרנט חדשותי ומוסד.
27 ההגנה בסיכומיה אמנם הפנתה לדברים שנאמרו לכאורה על ידי השר אריאל בהלוויה של אביתר ז"ל,
28 כמו גם לאמירות של אנשים שונים אשר לא הוצגו בפניי במלואן ולא הוגשו.
29 הדברים לא הוצגו כראיה אלא הובאו בסיכומים (ובמסגרת התגובה להתייחסות המאשימה לסיכומי
30 ההגנה), באופן שאינו שלם, וכשהם אינם מלמדים בהכרח על קריאה לפגיעה בחפים מפשע.

31
32 **בנסיבות אלו, משלא ניתן להתרשם ממכלול הנאמר, מההקשר, מבלי שנבחן אם הוגשה תלונה**
33 **במשטרה בגין אמירות אלו, האם נפתחה חקירה, ומה עלה בגורלה, לא עמדה ההגנה בנטל המוטל**

בית משפט השלום בפתח תקווה

02 פברואר 2021

ת"פ 17-06-30993 מדינת ישראל נ' אליצור

1 עליה לשכנע כי עסקינן באכיפה בררנית. כך גם לא ניתן להשוות את עניינם של כתב או סופר כזה או
2 אחר, אשר לכל היותר הוצג בפניי כי חטאו באמירה ספונטנית וחד פעמית, כפי שהבהיר המומחה
3 "מאיר" בעדותו, לבין ענייניו של מי שטרם וכתב, הגיה ופירסם, שני מאמרים סדורים.

4

5 **אשר על כן, איני מוצאת ממש בטענה לאכיפה בררנית ככל שזו עוסקת בקיומם של מפרסמים**
6 **אחרים, משמאל או מימין.**

7

8 **הנאשם הוסיף וטען להפליה אף ביחס לשותפיו לפעילות האתר.** לשיטתו, המאשימה נמנעה
9 מהעמדתם לדין של בעלי האתר ועורכיו, שהיו לכאורה שותפיו של הנאשם לפרסום, ואף בעלי מעמד
10 גבוה יותר בהיררכיה.

11

12 מנגד, טענה המאשימה כי הראיות שעמדו בפניה בעת ההחלטה על הגשת כתב האישום לא הספיקו על
13 מנת להוכיח ברמה הנדרשת כי הס, בנימין וגרונר היו העורכים בתקופה הרלוונטית, והדברים אף לא
14 נטענו על ידי הנאשם עצמו במסגרת חקירותיו במשטרה. גם במסגרת עדותו בפניי לא הבהיר מי ערך
15 את מאמריו.

16

17

18 המאשימה הבהירה בסוגיה זו כי במסגרת חקירת פרשת הקול היהודי, נחקר הנאשם בגין המאמר
19 משנת 2009, שפורסם בקבוצת הגוגל של הקול היהודי וכותרתו - "ערבות הדדית - אסטרטגיה".
20 בהתחשב בראיות שעמדו בפני המאשימה באותה עת, סברה המאשימה כי אין די ראיות על מנת לייחס
21 לנאשם את ביצוע העבירות בגין נחקר, שעה שכנגד שני מעורבים אחרים הוגש כתב אישום, אשר
22 הסתיים בהודאתם לאחר הליך הוכחות.

23 הוטעם כי ההחלטה בעניין הנאשם הושהתה נוכח חקירה נוספת שנפתחה כנגדו - לאור המאמר "אני
24 מיחל לכישלון המחלקה היהודית" משנת 2015, ולבסוף הוחלט להעמידו לדין אך בגין המאמרים
25 נשוא כתב האישום הנוכחי.

26

27 המאשימה פירטה לפרוטוקול במסגרת הבאת הראיות, את מועדי חקירתם של מעורבים נוספים
28 מרובים, והוצהר כי התיקים כנגדם, כמו גם כנגד הנאשם שבפניי, בכל הנוגע לתיק הקול היהודי, נסגרו
29 בהעדר ראיות מספיקות.

30

31 המאשימה הוסיפה וטענה כי לא נמצאה תשתית ראייתית על מנת לשכנע מעבר לספק סביר כי נחקרים
32 אחרים היו אחראים לתכני מאמרי הנאשם. מעורבות חלק מהחשודים האחרים הסתיימה בקול
33 היהודי טרם שנת 2013, אז פורסמו המאמרים, שעה שגרונר אכן נחקר בחשד כי שימש כעורך אתר

בית משפט השלום בפתח תקווה

02 פברואר 2021

ת"פ 17-06-30993 מדינת ישראל נ' אליצור

1 הקול היהודי, לרבות במאי 2013, אולם לא נאספה תשתית ראייתית מספקת להוכחת עניין זה מעבר
2 לספק סביר. הוטעם בסוגיה זו כי גרונר אמנם הודה כי שימש כעורך, במסגרת עדותו בתיק הקול
3 היהודי, ואולם הוא עשה כן לאחר שקיבל מבית המשפט הגנה, במסגרתה נקבע כי לא ניתן יהיה לעשות
4 שימוש בדבריו בפניי, כנגדו.
5
6 **אריאל גרונר** אכן נחקר במשטרה, כעולה מת/43, בחשד כי שימש כעורך האתר בתקופה הרלוונטית
7 לפרסומי הנאשם, ואולם שמר על זכות השתיקה.
8
9 יובהר כי בת/42 נחשד העד בביצוע עבירות פרסום שונות, נשאל על תפקידו בעלון ואתר הקול היהודי,
10 ומי הם בעלי התפקידים, אך סרב להשיב. בחקירה ארוכה ומפורטת הוטחו בו פרסומים שונים, ובהם
11 פרסומי הנאשם, ואולם הוא שמר על זכות השתיקה.
12 בת/43, חקירתו הנוספת, טען כי לא היה ואין לו כל קשר לידיעון הקול היהודי ולמה שנכתב בו.
13 בהמשך הוטחו בו שאלות מפורטות לגבי האתר והקשר שלו אליו, אך הוא שתק גם כשנטען כלפיו כי
14 הוא המפעיל ועורך האתר, ולחילופין השיב ללא הודאה בטענות כלפיו.
15
16 כאמור, במסגרת תיק הקול היהודי זומן העד כעד הגנה, ובפתח עדותו (ת/44) ביקש חסיון מפני הפללה
17 עצמית מכח ס' 47 (ב) בפקודת הראיות. חרף עמדת המאשימה בעתירות דומות של עדי הגנה קודמים,
18 ולבקשת ההגנה – ניתנה לו ההגנה האמורה.
19 או אז, תאר העד את הידיעון כיוזמה של חברים, התארגנות ללא חלוקה רשמית של בעלי תפקידים,
20 וכשהתבקש באופן חופשי למנות את שמות הפעילים – ציין גם את הנאשם.
21 הוא מסר כי ערך את הידיעון, וכך גם אחרים, ללא ניהול של ממש, ובשלב מסוים הפך לעורך האתר.
22 אז גם החלו לעבוד בצורה מסודרת יותר, והתכנים שפורסמו עברו את אישורו. ואולם משנשאל
23 במסגרת התיק הנוכחי ע"י ב"כ הנאשם אודות מאמרי הנאשם, לאחר ששוב ניתן לו לבקשתו חסיון
24 מפני הפללה עצמית, השיב – **"אני מעיין במאמרים שהצגת בפניי. ממש לא ראיתי אותם, אולי בתיק**
25 **בקול היהודי, אבל בכלל לא זכרתי שיש התייחסות לרצח והנה אני רואה שכן** (עמ' 58 ש' 9-8), וזאת
26 הגם שמדבריו עלה כי בעת פירסום המאמרים כבר שימש כעורך האתר, וחרף ההגנה שניתנה לו מפני
27 הפללה עצמית.
28
29 יוטעם, כי בהתאם להלכה הפסוקה, ככל שהוחלט שלא להעמיד לדין גורמים שונים עקב פערים
30 בראיות, אין המדובר ב"פגם" המצדיק קביעה כי נעשתה אכיפה בררנית.
31 במסגרת ע"פ 7659/15, **רוני זירר הרוש נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 20.4.16 (פורסם בנבו) נפסק:
32

בית משפט השלום בפתח תקווה

02 פברואר 2021

ת"פ 17-06-30993 מדינת ישראל נ' אליצור

1 "ואולם, החלטת רשויות התביעה להעמיד לדין פלוני ולהימנע מהגשת כתב
2 אישום נגד אלמוני, החשוד במעורבות באותה פרשה, אינה מלמדת, בהכרח, על
3 קיומה של אכיפה בררנית. על הטוען לכך להראות כי ההבחנה בין החשודים
4 המעורבים באותו אירוע מבוססת על שיקולים זרים, גישה שרירותית, מטרה
5 פסולה, וכיוצא באלה דברים . . . ודוק: הטוען לאכיפה בררנית אינו חייב להצביע
6 על מניע פסול, העומד ביסוד החלטתה של הרשות בנושא ההעמדה לדין, וגם אם
7 הרשות התנהלה בתום לב, עשויה התנהלות מעין זו להיות נגועה באפליה פסולה
8 . . . יחד עם זאת, יש לזכור כי שיקול דעתה של התביעה בשאלת ההעמדה לדין
9 הוא רחב, גם אם עליה להפעילו בצורה שוויונית ככל הניתן . . .".

ובהמשך –

12 "זאת ועוד. על המבקש לטעון לקיומה של אכיפה בררנית להציג תשתית עובדתית
13 מבוססת, התומכת בטענתו זו, ואין מדובר בנטל פשוט . . .".

16 גם בע"פ 5805/19, קליינמן נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 28.12.20 (פורסם בנבו), צוין כי אין בהחלטת
17 רשויות התביעה להעמיד לדין חלק ממעורבים בביצוע עבירה כדי לבסס קיומה של אכיפה בררנית. על
18 פי רוב, טענה שכזו תתקבל כשניתן להצביע על שיקולים זרים או שרירותיות בהחלטת התביעה, או
19 באם התשתית הראייתית בבסיס החשדות כלפי כל המעורבים דומה. באותו מקרה לא עמדה
20 המערערת בנטל המוטל עליה להראות כי עוצמת החשדות כלפי יתר המעורבים הצדיקה את העמדתם
21 לדין.

23 בנסיבות אלו, סבורתני כי לא ניתן לחלוק על עמדת המאשימה לפיה חקירות העד במשטרה לא הניבו
24 תשתית ראייתית מספקת, ברף הנדרש, כי שימש כעורך האתר. במסגרת עדותו בתיק הקול היהודי
25 ובתיק זה קיבל העד לבקשתו הגנה מפני הפללה עצמית, וחרף כך הוא לא נשאל על ידי ההגנה אם ערך
26 את מאמריו של הנאשם, ובעדותו טען כי לא ראה אותם כלל.

28 לפיכך, איני מוצאת ממש בטענה כי המאשימה יכולה הייתה להעמיד לדין את גרונר כאחראי על
29 פרסומי הנאשם.

30 אשר לבנימין והס, אשר עמדו לדין במסגרת תיק הקול היהודי, הרי שאלו נתנו את הדין במסגרת אותו
31 תיק בגין ריבוי עבירות של הסתה לאלימות בצוותא והסתה לגזענות בצוותא, ובסיוע למעשים אלו
32 (ת/35). בנסיבות העניין, אי העמדתם לדין בשנית בשל פרסומי הנאשם בתיק זה, אף אם אניח כי

בית משפט השלום בפתח תקווה

02 פברואר 2021

ת"פ 30993-06-17 מדינת ישראל נ' אליצור

1 שימשו בתפקידיהם כמנהל הקבוצה או כמעסיק, גם בתקופה הרלוונטית, אינה עולה כדי אכיפה
2 בררנית. ממילא – לא הוכח כי אכן שימשו בנימין והס בתפקידיהם גם בתקופה הרלוונטית.

3
4 **אשר לטענה כי האכיפה כנגד הנאשם נעשתה כליטרת הבשר שהמדינה הייתה צריכה להגיש כדי**
5 **להתמודד עם עתירות שהוגשו כנגד אי העמדתו לדין בגין פרסומים אחרים, הרי שהראיות מלמדות**
6 **כי המאשימה עמדה כחומה בצורה אל מול אלו אשר קראו להעמיד את הנאשם לדין – ולא פעם אחת.**
7 **כמתואר לעיל, גורמים רבים עתרו פעמיים לבג"צ כנגד ההחלטה שלא להעמיד את הנאשם לדין.**
8 **המאשימה נמנעה מהעמדתו לדין במסגרת פרשת הקול היהודי, והעמידה אותו לדין לבסוף אך בגין**
9 **שניים ממבחר המאמרים אשר נבחנו על ידה, במסגרת חקירות שונות.**

10
11 ההחלטות שלא להגיש כתבי אישום כנגד הנאשם בגין כתבים אחרים, מלמדות על גישה זהירה
12 ומרוסנת כלפיו חרף לחץ ציבורי או פוליטי נטען.
13 בכל אלו יש כדי ללמד כי המאשימה נקטה בעניינו של הנאשם בזהירות ובריסון, ואיני מוצאת כי
14 לטענה בדבר השבעת רצון התנועה הרפורמית, או כל גורם אחר, יש על מה לסמוך.

שיהוי

15
16
17
18 ב"כ הנאשם הבהיר כי טענת השיהוי נטענת בכל הנוגע לפרק הזמן החל מחודש יוני 2013, אז נחקר
19 הנאשם, לחודש נובמבר 2016 – עת הוחלט להגיש כנגדו כתב אישום (ע' 48). נטען כי הגשת כתב
20 האישום למעלה משלוש וחצי שנים לאחר כתיבת המאמרים היא בבחינת שיהוי חמור הפוגע במראית
21 פני הצדק ובאמון הציבור.

22
23 מנגד טענה המאשימה כי העיכוב היה מוצדק, וכי כתב האישום הוגש תוך פרק זמן סביר בנסיבות
24 העניין, נוכח מורכבות הסוגיה, ריבוי חשודים וחומרים, הצורך בקבלת אישורים מגורמים בכירים,
25 השלמות החקירה שבוצעו וכיוצא בזה. כן נטען בהקשר זה, כי שיהוי בהגשת כתב אישום יכול שיישקל
26 כשיקול לעניין העונש, ואך במקרים קיצוניים יש בו כדי להביא לביטול כתב האישום.

27
28 נטען כי העיכוב בקבלת ההחלטה בעניינו של הנאשם נבע גם מכך שהנאשם פירסם את המאמר הנוסף
29 - "אני מייחל לכשלון המחלקה היהודית" בשנת 2015, שעה שהמאשימה כבר הייתה מוכנה לגבש
30 החלטה בעניינו. נוכח פרסום המאמר הנוסף, נבחן אם יש מקום להעמיד את הנאשם לדין גם בגין
31 מאמר זה, בחינה אשר כללה את חקירת הנאשם וביצוע פעולות חקירה שונות, באופן שעיכב את קבלת
32 ההחלטה בעניין המאמרים נשוא כתב האישום. בסופו של דבר, הוחלט להעמידו לדין אך בגין
33 המאמרים נשוא כתב האישום.

בית משפט השלום בפתח תקווה

02 פברואר 2021

ת"פ 17-06-30993 מדינת ישראל נ' אליצור

1

2 כמבואר לעיל, מטעוני המאשימה עלה כי ההחלטה בעניינו של הנאשם הושהתה ונדחתה נוכח פרסום
3 מאמר נוסף על ידו, אשר נחקר אף הוא, והרצון לקבל החלטה אחודה אחת בעניין הנאשם. כן הובהר
4 כי נוכח מורכבות הסוגיה, הצורך בקבלת אישורים מגורמים בכירים, השלמות חקירה, ועוד, עסקינן
5 בתיקים אשר נדרש זמן לשם קבלת החלטה בעניינם. בנסיבות אלו איני מוצאת כי פרק הזמן שחלף
6 ממועד חקירת הנאשם ועד קבלת ההחלטה בדבר הגשת כתב האישום עולה כדי שיהוי במובנו
7 המשפטי. יושם אל לב כי לא נטען על ידי הנאשם כי נפגעה יכולתו להתגונן, ונכח מכלול הנסיבות –
8 נדחית הטענה.

8

9

10

11

סיכום ומסקנות

12 הנאשם עומד לדין בגין פרסום שני מאמרים, לגביהם נטען כי הם כוללים דברי שבח לאלמות.

13

14 בחינת תוכנם של המאמרים – כל אחד מהם בנפרד, ומקל וחומר קריאתם יחדיו, לצד כתבים נוספים
15 של הנאשם, חוות דעת המומחה, והראיות הנוספות, הביאה אותי למסקנה כי אכן הנאשם פרסם
16 את המאמרים הנידונים, כי יש בהם משום שבח לאלמות, ובפרסומם יש אפשרות ממשית כי יביאו
17 לכדי מעשה אלימות.

18

19 כן שוכנעתי כי הפרסומים נעשו על רקע אוירה ציבורית רגישה, במסגרתה סערו רוחות המתיישבים
20 בעקבות רצח שכן. נהיר לפיכך כי מדובר היה באווירה ציבורית נפיצה, כפי שידע זאת היטב הנאשם
21 – בין אם ידע אודות מעשה אלים ספציפי שבוצע קרוב לישוב מגוריו, ובין אם לא ידע אודות אותו
22 מעשה פרטני.

22

23 לא למותר להפנות בהקשר זה לנ/5 – סיכום שנת 2014 בסיכול טרור שהוכן בשב"כ ביום 13.5.15,
24 מוצג שהוגש על ידי ההגנה, ממנו עולה כי חלה התגברות של שיח לאומני מוקצן, בדגש על הרשתות
25 החברתיות, תוך גילויי גזענות וקריאה לאלמות כלפי ערבים. כן צוין בדו"ח כי בלטה הסתה והקמת
26 קבוצות לאומניות לצורך ביצוע פעילות אלימה, כשבאופן פרטני קיימת התייחסות אף לפעולות תג
27 מחיר הנובעות מהישוב יצהר.

27

28 על האווירה במקום בו פועל הנאשם עמד גם בית המשפט העליון במסגרת בג"צ תורת המלך, ובסוגיה
29 זו אף תוזכר העובדה כי מן הישיבות נשללו תקציבים על ידי משרד החינוך, ועתירה שהוגשה על ידי
30 הישיבה כנגד משרד החינוך, נמחקה (בג"צ 8153/12, עוד יוסף חי שכס נ' משרד החינוך, ניתן ביום
31 13.11.13 (לא פורסם)).

31

32

בית משפט השלום בפתח תקווה

02 פברואר 2021

ת"פ 30993-06-17 מדינת ישראל נ' אליצור

1 בחנתי את טענת ההגנה לפיה המאמרים היוו משום הבעת דעה, ביקורת לגיטימית או קריאה לשינוי
2 בדרך נורמטיבית, ואולם לא מצאתי בהם את שנטען. כך גם איני מוצאת כי יש במאמרים שיח אודות
3 גבולות האלימות או על הצידוקים לה. יוזכר כי עסקינן בטענה כבושה, וכי הנאשם מתייחס במאמריו
4 אל פעולות תג מחיר במפורש, אל הערבים כאל אויב, מתייחס לפעולות בשטח, לפעולות כאמצעי לחץ,
5 וטוען בהתייחס לפעולות אלו כי לעיתים נאלצים לחיות לפי חוק הגיונגל וכי הצד היהודי מוכרח
6 להתקומם ולעשות מעשים.

7
8 כן בחנתי את טענת ההגנה לפיה דברי הנאשם עמומים, וכי אין המדובר בשבח ברור וחד משמעי
9 למעשה אלימות.

10 איני מתעלמת מכך שאכן, כטענת ההגנה, התבטאויות הנאשם לכאורה אינן מפורשות. הוא אינו קורא
11 מפורשות להרג חיילים, להרג ערבים וכיוצא בזה, כפי שקראו חלק מהנאשמים שעניינם הובא בפניי
12 במסגרת הטענה לאכיפה בררנית. ואולם התרשמתי, לאחר שעות ארוכות של האזנה לנאשם ובחינת
13 כתביו, כי הנאשם כתב את דבריו כשהוא מודע היטב לבחירת מילותיו, בורר אותן, ומעביר לקוראיו
14 בסופו של יום – חרף הזהירות הלכאורית – את המסר המסית.

15
16 יוזכר כי אין המדובר באמירה ספונטנית או חד פעמית. כך גם אין המדובר בבחור צעיר ונמהר או נבער
17 שטרם עמד על דעתו. ההיפך מכך – עסקינן באדם רהוט ומשכיל, בעל מעמד ציבורי, חינוכי ודתי. מי
18 אשר פירסם ספר הלכתי, מורה ומחנך, אשר פירסם מאמרים בטור דעה באתר אינטרנט חדשותי. הוא
19 שקד על כתביו, ואלו – כמו גם כתביו הנוספים – מדברים בעד עצמם ומבהירים היטב את עמדותיו
20 ואת מסריו. שוכנעתי לפיכך כי הטענה בדבר מסר עמום או העדר הבנה מצד רשויות האכיפה הינה
21 טענה מיתממת, וכי דברי הנאשם הלכה למעשה מפורשים וברורים.

22
23 לאחר שבחנתי כאמור הן את תוכן המאמרים עצמם והן את מכלול הנסיבות, שוכנעתי כי אין המדובר
24 בדיון תאורטי-הלכתי-משפטי-מוסרי, בשאלות שעל הפרק. אין בכוונתי לקבוע דבר בעניינם של
25 טקסטים הלכתיים שונים, העלולים להתפרש כיום, לטענת ההגנה, כקיצוניים או כמעוררי קושי. כך
26 גם איני מוצאת לקבוע כי הנאשם אדם קיצוני, מחזיק במשנה קיצונית, וכיוצא בזה, וסבורתני כי על
27 בית המשפט להיזהר בקביעות שכאלו, אשר אינן נדרשות להכרעתי. ועם זאת, יש לזכור כי המאמרים
28 הנידונים אינם טקסטים המוגדרים כתורניים, ואין המדובר בפרשנות הלכתית כזו או אחרת. עסקינן
29 במאמרים שפורסמו באתר חדשותי, וככאלה יש להתייחס אליהם.

30
31 הנאשם העיד בפניי ארוכות, עדות במסגרתה התרשמתי כי עסקינן כאמור באדם מחושב ומודע, וכזאת
32 היתה גם עדותו, עת ניסה לחלץ עצמו ממשמעותם הברורה של דבריו.

בית משפט השלום בפתח תקווה

02 פברואר 2021

ת"פ 17-06-30993 מדינת ישראל נ' אליצור

1 בעניין זה אין לי אלא להפנות לע"פ 12576-09-19 (מחוזי נצרת) **אבו סלים נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום
2 14.1.20 (פורסם בנבו) בעניינו של נאשם שהורשע בהסתה לאלימות ובעבירות נוספות באמצעות
3 דרשות שנשא במסגד במסגרת תפקידו כאימאם. בית המשפט ציין את מעמדו והשפעתו, את העובדה
4 כי עסקינן במספר התבטאויות ולא במעשה בודד, ואת העובדה שחלק מההתבטאויות נעשה גם
5 באמצעות אתר אינטרנט ובמדיומים נוספים, המעידות על קו מחשבתו.
6

7 כן אפנה לרע"פ 2376/17 **אבו אסרא נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 18.4.17 (פורסם בנבו) בעניינו של איש
8 דת שנשא דרשה במסגד. בית המשפט המחוזי עמד על כך שאין המדובר בנאום ספונטני אלא בנאום
9 שהוכן מראש, תוך ניצול מעמדו הדתי של הנאשם. בית המשפט העליון אימץ קביעות אלו, והגזירה
10 לענייננו ברורה.
11

12 לא למותר להזכיר, בכל הנוגע לטענת הנאשם לפיה ניתן לפרש באופן שוחר שלום את דבריו, כי טענה
13 דומה נידונה גם במסגרת ענין **מחאג'נה** המוזכר לעיל. הנאשם טען באותו ענין כי המינוח המילוני של
14 המילה "אינתיפאדה" הוא "התעוררות", ואולם בית המשפט העליון הבהיר כי מדובר בטענה
15 מיתממת, בהתפלפלות ובהצדקה בדיעבד, וכי לא ניתן לטעות בהבנת דבריו של הנאשם, בזמן אמת,
16 ולא "בתנאי המעבדה" של אולם בית המשפט.
17

18 מסקנה זו יפה גם לדברי הנאשם שבפניי, אשר אמנם היו בוטים פחות, ויוזכר כי לפיכך אין המאשימה
19 מייחסת לו קריאה למעשה אלימות אלא אך דברי שבח למעשים שכאלה.
20

21 לא למותר לציין עוד, כי באתי גם לכלל מסקנה כי הנאשם ניסה להרחיק עצמו מביצוע הפרסום,
22 ממודעות למעשי אלימות שנעשו בסמוך למקום מגוריו ולמועד פרסום הכתבות, מבחירת כותרות
23 המאמרים, כותרות הביניים, ומהתמונות ששובצו לצד המאמרים. כך גם טען כאמור כי אינו בעל טור
24 קבוע. יאמר בהקשר זה כי אף אם אניח כי לא הנאשם בחר את התמונות, הרי שיש גם בבחירתן (אחת
25 מהן מתארת יידוי אבנים והאחרת רכב שהוצת) כדי ללמד על מהות המסר אותו הבינו עורכי האתר.
26

27 **כמבואר לעיל, לצד בחינת תוכן המאמרים הוצגו בפניי ראיות העומדות במבחני העזר כפי שהותוו**
28 **בענין בן חורין, והמחזקות את המסקנה האמורה.**
29

30 כך, מלמדות הראיות על מעמדו התורני/הלכתי של הנאשם (לעניין הוספת נימוק הלכתי לקריאת
31 הסתה ר' עניין אריאל לעיל), על קהל היעד אשר נחשף לפרסומים, ועל התגובות לפרסומים –
32 המלמדות כי גם הקוראים הבינו את הכתוב כתומך במעשי תג מחיר.
33

בית משפט השלום בפתח תקווה

02 פברואר 2021

ת"פ 17-06-30993 מדינת ישראל נ' אליצור

1 איני מתעלמת ממורכבות מציאות חיי תושבי יהודה ושומרון, ומתחווה עליה העיד הנאשם, כי
2 ביטחונם האישי מופקר.

3 ועם זאת, לא ניתן לקבל את טענת ההגנה לפיה הנאשם ביטא עמדה ברורה המתנגדת לאלימות, שעה
4 שההיפך עולה ממאמריו, ושעה שהוא לא הצליח להצביע ולו על מאמר אחד בו קרא להימנע מפעולות
5 תג מחיר או לפעול בצורה חוקית וממסדית.

6
7 בהקשר לכך יאמר עוד, כי עסקינן במי שמשמש שנים רבות הן ככותב והן כמחנך, ואולם הוא לא העיד
8 ולו עד אחד לגבי גישתו החינוכית-ערכית עליה העיד בפניי.

9
10 משבנקל יכול היה הנאשם לזמן ולו עד אחד מטעמו לשם הצבעה על גישתו הנטענת, לשם הבהרה למה
11 התכוון במאמריו, או לשם תמיכה בטענותיו כי לא היה בעל טור דעה או מעמד בפרויקט הקול היהודי,
12 והוא נמנע מלעשות כן, משמש הדבר לחובתו. בעניין זה ר' ע"פ 8994/08, פלוני נ' מדינת ישראל, 1.9.09
13 (פורסם בנבו), במסגרתו נקבע –

14 **"פועלת לרעתו של המערער העובדה כי הוא נמנע מלהביא מטעמו עדים כלשהם**
15 **ובפרט את הוריו ואת דודו. הלכה מושרשת היא כי אי הבאתו של עד רלבנטי יוצרת**
16 **הנחה כי אילו הושמע העד היה בכך כדי לתמוך בגרסת היריב וכי הסיבה לאי**
17 **הבאתו הינה החשש של בעל הדין מעדותו ומחשיפתו לחקירה שכנגד".**

18
19
20 כראיות תומכות במסקנה המרשיעה הציגה המאשימה כאמור גם את חו"ד מומחה השב"כ, ממנה
21 עולה, על בסיס ידע שנאסף בעניינו של הנאשם - תפיסת עולמו של הנאשם, לצד עמידה על מעמדו
22 בישיבות, פעולות תלמידים בישיבות אלו בעבר ובהווה – עדות בה נתתי אמון.

23
24 הנה כי כן – המאשימה עמדה במבחנים אשר נקבעו בפסיקה, הן בכל הנוגע לנוסח הפרסומים עצמם
25 ומהותם, הן בכל הנוגע לנסיבות הפרסומים, לזהות המפרסם, מעמדו, האווירה הציבורית, והאפשרות
26 הממשית כי הפרסומים יביאו לביצוע מעשה אלים.

27
28 לא למותר לציין כי חלק מהראיות הובאו אף מעבר לצורך. בהתאם להלכה הפסוקה אין חובה להציג
29 חו"ד מומחה, ואל המסקנה המרשיעה ניתן היה להגיע אף ללא הצגת המאמר בו ייחל הנאשם לכשלון
30 המחלקה היהודית, וללא הצגת הספר תורת המלך.

31
32 מובהר לפיכך, כי הגם שנמצא כי ניתן ללמוד על כוונת הנאשם והלך נפשו מפרסומים שאינם נשוא
33 כתב האישום, הרי שעסקינן אך בסיוע נוסף למסקנה שהתגבשה במסגרת הכרעת הדין מתוך מכלול

בית משפט השלום בפתח תקווה

02 פברואר 2021

ת"פ 17-06-30993 מדינת ישראל נ' אליצור

1 המקורות והראיות שהוצגו בפניי, ולפיכך אין בראיה כזו או אחרת כדי לשנות את המסקנה האמורה
2 או כדי להוות גורם מכריע במסגרת הכרעת הדין, ואף לו היה נמצא כי יש מקום להתעלם מחלק
3 מהראיות האמורות, לא היה בכך כדי לשנות ממסקנתי.

4
5 עוד אציין, כי הוכח שהמאמרים פורסמו באתר תקופה ארוכה (ר' בסוגיה זו ת/28 ות/2), ובענין זה
6 יאמר כי איני מוצאת לייחס חשיבות רבה לשאלה האם ומתי הוסרו לבסוף המאמרים.

7
8 בהתחשב במכלול הראיות שלעיל, בטיב הראיות ובעוצמתן, נמצא כי המאשימה עמדה בנטל המוטל
9 עליה, ולפיכך מורשע הנאשם במיוחס לו בכתב האישום.

10
11
12
13 ניתנה והודעה היום כ' שבט תשפ"א, 02/02/2021 במעמד הנוכחים.

14
אליאנא דניאל, שופטת

15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28

ב"כ הצדדים:

נבקש לדחות את הטיעונים לעונש למועד אחר.

החלטה

נדחה לטיעונים לעונש ליום 18.03.2021 בשעה 11:30.

ניתנה והודעה היום כ' שבט תשפ"א, 02/02/2021 במעמד הנוכחים.

אליאנא דניאל, שופטת

אליאנא דניאל, שופטת